Butlletí del Consell General

Núm. 48/2013

Casa de la Vall, 3 d'octubre del 2013

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Publicació de l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.** *pàg. 2*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Publicació de l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal.** *pàg. 26*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.1 Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

Publicació de **l'Acord de la Sindicatura pel qual es regulen els fitxers de dades personals "comunicacions del Consell General", "recursos humans del Consell General" i "videovigilància del Consell General".** *pàg. 59*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.**

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 3 d'octubre del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Informe de la Ponència de la Comissió Legislativa d'Interior

El M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra, del Grup Parlamentari Mixt, nomenat ponent per la Comissió Legislativa d'Interior el dia 27 de setembre del 2013, a la vista del Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

Exposició de motius

El 24 de novembre del 2011, el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, el qual va acompanyat d'un annex que relaciona els actes jurídics i les disposicions normatives de la Unió Europea que l'Estat andorrà s'ha compromès a implementar en el seu ordenament jurídic en els termes establerts a l'article 8 de l'Acord esmentat.

En aquest sentit, i pel que fa a la transposició de l'Acord monetari, en general, s'ha entès que no cal realitzar una revisió dels principis generals de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 (modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre i per la Llei 4/2011, del 25 de maig), sinó que s'han identificat les novetats contingudes en la normativa que s'ha de transposar, així com els extrems que, eventualment, siguin contradictoris amb l'actual legislació andorrana referent a això i s'han implementat en la nostra normativa.

Així, els actes jurídics de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de capitals que, en atenció a allò que disposa l'Acord monetari, l'Estat andorrà implementa en el seu ordenament jurídic mitjançant aquesta Llei són els següents: (i) Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i el finançament del terrorisme -també coneguda com a Tercera Directiva-; (ii) Directiva 2006/70/CE de la Comissió, de l'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen les mesures d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament i del Consell, pel que fa a la definició de les persones políticament exposades i de les condicions tècniques d'aplicació d'obligacions simplificades de control de la clientela, així com l'exempció per motiu d'una activitat financera exercida a títol ocasional o a una escala molt limitada; (iii) Reglament 2006/1781/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de novembre del 2006, relatiu a les informacions sobre els ordenants que acompanyen les transferències de fons; i (iv) Decisió del Consell, del 17 d'octubre del 2000, relativa a les modalitats de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera dels estats membres pel que fa a l'intercanvi d'informació.

En aquest sentit, tenint en compte els esforços que l'Estat andorrà ha dut a terme en els últims anys per tal de complir amb els millors estàndards internacionals en la matèria, encapçalats per les recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI), la legislació andorrana referent a això ja conté diverses previsions de les reflectides a la normativa de la Unió Europea referida *ut supra*.

Altrament, hem de destacar que la normativa comunitària de referència està inspirada en les esmentades recomanacions del GAFI, que marquen les línies mestres de l'actuació en la matèria de la majoria dels estats i, en particular, de l'Estat andorrà.

D'aquesta manera, les modificacions de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme que s'han dut a terme en el passat, s'han realitzat prenent com a referència els mateixos estàndards que han inspirat la normativa de la Unió Europea mencionada anteriorment.

Per tant, l'arrel comuna de la normativa andorrana i de la de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme fa que, en general, únicament sigui necessària la inclusió de determinats ajustos i precisions en la nostra normativa per implementar les disposicions europees i, en conseqüència, apropar les disposicions jurídiques andorranes en la matèria, encara més, al cabal comunitari.

En conclusió, amb aquesta reforma legislativa es pretén implementar la normativa de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de diners i valors i del finançament del terrorisme relacionada en l'annex de l'Acord monetari i, en conseqüència, complir les obligacions que, en matèria de prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme, l'Estat andorrà va assumir amb la seva signatura.

Esmena 1 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

L'Exposició de motius queda redactada de la següent manera:

"El 24 de novembre del 2011, el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, el qual va acompanyat d'un annex que relaciona els actes jurídics i les disposicions normatives de la Unió Europea que l'Estat andorrà s'ha compromès a implementar en el seu ordenament jurídic en els termes establerts a l'article 8 de l'Acord esmentat.

Així, els actes jurídics de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de capitals que, en atenció a allò que disposa l'Acord monetari, l'Estat andorrà implementa íntegrament en el seu ordenament jurídic mitjançant aquesta Llei i mitjançant la modificació de l'article 409 del Codi Penal, són els següents: (i) Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i el finançament del terrorisme –també coneguda com a Tercera Directiva–; (ii) Directiva 2006/70/CE de la Comissió, de l'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen les mesures d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament i del Consell, pel que fa a la definició de les persones políticament exposades i de les condicions tècniques d'aplicació d'obligacions simplificades de control de la clientela, així com l'exempció per motiu d'una activitat financera exercida a títol ocasional o a una escala molt limitada; (iii) Reglament 2006/1781/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de novembre del 2006, relatiu a les informacions sobre els ordenants que acompanyen les transferències de fons; (iv) Reglament 2005/1889/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relatiu als controls del diner en efectiu que entra o surt de la Comunitat; i (v) Decisió del Consell, del 17 d'octubre del 2000, relativa a les modalitats de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera dels estats membres pel que fa a l'intercanvi d'informació.

Les modificacions legislatives en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme que ha dut a terme l'Estat andorrà en els últims anys, principalment mitjançant la Llei 28/2008, de l'11 de desembre, i a través de la Llei 4/2011, del 25 de maig, han observat ja els estàndards internacionals encapçalats per les recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI), recollits a l'hora en la normativa comunitària considerada.

Aquesta circumstància determina que la transposició íntegra de les disposicions que requereix l'Acord monetari es dugui a terme, en general, mitjançant ajustos, precisions i complements de la normativa ja existent".

Motivació

Mitjançant la modificació proposada es pretén, de forma molt més directa, fer al·lusió a què la implementació de la normativa europea en matèria de prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme a la qual obligava l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea s'ha dut a terme de forma íntegra, tant a través de la modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme com de la modificació de l'article 409 del Codi Penal.

D'aquesta manera, es tracta de donar una visió més global del procés d'implementació de la normativa europea esmentada i s'afirma rotundament que l'Estat andorrà ha complert íntegrament amb allò a què es va comprometre.

D'altra banda, es pretén simplificar la redacció dels paràgrafs quart i setè per tal d'evitar que el missatge anterior perdi força, tot i posant en relleu que Andorra ja porta molts anys duent a terme uns considerables esforços per tal de complir amb els estàndards internacionals en la matèria, els quals són certament propers a la normativa europea que ara es pretén implementar.

Addicionalment, s'afegeix la referència al Reglament 2005/1889/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relatiu als controls del diner en efectiu que entra o surt de la Comunitat, que també es tracta d'implementar mitjançant el Projecte de llei presentat.

Article 1. ***Modificació de l'article 41***

1. Es modifica la lletra (b) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

"b) UIF: Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, òrgan configurat com a autoritat administrativa independent que actua de manera autònoma i independent respecte de la resta de l'Administració general de l'Estat, amb ple sotmetiment a aquesta Llei i a l'ordenament jurídic."

2. Es modifica la lletra (c) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

"c) Subjecte obligat financer, persones físiques o jurídiques subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei que pertanyen a alguna de les categories següents:

- Entitats operatives del sistema financer.

- Companyies d'assegurances que estan autoritzades a operar en el ram de vida.

- Corredors d'assegurances, persones físiques o jurídiques que, a canvi d'una remuneració, realitzin una activitat de mediació d'assegurances en el ram de vida.

- Institucions de gir postal."

3. Es modifica la lletra (f) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

"f) Proveïdors de serveis a societats i fideïcomisos, tota persona física o jurídica que presti amb caràcter professional els serveis següents a tercers:

- Constituir societats o altres persones jurídiques.

- Exercir funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les dites funcions.

- Facilitar una adreça social o comercial, postal o administrativa.

- Exercir funcions de fiduciari en altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries."

4. S'afegeixen les lletres (i), (j) i (k) a l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

"i) Relació de negocis: relació empresarial, professional o comercial vinculada a l'activitat professional dels subjectes obligats i que, en el moment en el qual s'estableix el contacte, pretengui tenir una certa durada.

j) País tercer equivalent: estat o territori que imposi requisits equivalents als d'aquesta Llei, inclòs en les llistes aprovades a aquests efectes mitjançant acord dels estats membres de la Unió Europea.

Addicionalment, en el cas que la UIF consideri que un altre estat o territori compleix els requisits d'equivalència anteriors, ho comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea, perquè ho comuniqui a la representació de la Comissió Europea.

k) Entitats o subjectes obligats d'un mateix grup: entitats o subjectes obligats que pertanyen a un grup d'acord amb la definició que estableix l'article 34.2 del text refós de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris."

Esmena 2 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (2)

Es proposa modificar la redacció de l'apartat 1 de l'article 1, que modifica la lletra (b) de l'article 41, que queda redactada de la següent manera:

"b) UIF: Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, òrgan configurat com a autoritat administrativa que actua de manera autònoma i independent respecte de la resta

de l'Administració general de l'Estat, amb ple sotmetiment a aquesta Llei i a l'ordenament jurídic."

Motivació

L'esmena d'aquest article respon a qüestions de claredat i tècnica legislativa, en virtut de les quals es proposa eliminar la reiteració de la paraula "*independent*".

Així, tot i que el concepte "*autoritat administrativa independent*" té significació i substantivitat pròpia, la modificació proposada afavoreix la claredat del text sense treure-li contingut.

Article 2. *Modificació de l'article 44*

Es modifica l'article 44 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Els subjectes obligats financers han de vetllar perquè les seves sucursals, filials amb participació majoritària o delegacions situades a l'estranger, que tinguin per objecte operacions comercials o financeres, apliquin mesures equivalents a les que preveu aquesta Llei per a la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

Si existeix cap diferència substancial en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme entre la normativa andorrana i estrangera, les entitats mencionades en l'apartat anterior hauran d'aplicar la normativa més exigent sempre que les normes locals ho permetin.

En el cas que les entitats de l'apartat anterior no puguin complir la normativa andorrana en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme per causa d'incompatibilitats amb les normes locals, ho han de comunicar motivadament a la UIF i han de prendre mesures addicionals per fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

La UIF comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea els casos en què el dret del tercer país no permeti l'aplicació de mesures equivalents i en els quals es pugui actuar en el marc d'un procediment acordat per trobar una solució."

Article 3. *Modificació de l'article 45*

Es modifica l'article 45 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Estan subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei els subjectes obligats financers així com les persones físiques o jurídiques següents que, en l'exercici de la seva professió o activitat empresarial, realitzen, controlen o aconsellen operacions de moviments de diners o valors que podrien ser susceptibles d'utilitzar-se per al blanqueig o finançament del terrorisme:

a) professionals comptables externs, assessors fiscals i auditors;

b) notaris, advocats i membres d'altres professions jurídiques independents quan participin en l'assistència de la planificació o execució d'operacions per als seus clients dins el marc de les activitats següents:

- compra i venda de béns immobles o empreses comercials;

- gestió de diners, títols o altres actius dels clients;

- obertura o gestió de comptes bancaris, d'estalvi o de títols;

- organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses;

- constitució, funcionament o gestió de societats, de fidúcies o d'estructures similars; o bé quan actuïn per compte dels seus clients en qualsevol transacció financera o immobiliària;

c) comerciants d'articles de gran valor, com pedres i metalls preciosos, quan el pagament es faci en efectiu i per un import igual o superior a 15.000 euros, o l'equivalent en qualsevol altra unitat monetària, ja s'executin en una transacció, ja en diverses transaccions entre les quals hi hagi indicis de vinculació;

d) economistes, gestors i proveïdors de serveis a societats, altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries no inclosos en un altre apartat d'aquest article;

e) casinos i altres establiments de jocs d'atzar;

f) agents immobiliaris que realitzin activitats relacionades amb la compravenda d'immobles;

g) les associacions i altres entitats sense ànim de lucre en els termes que estableix la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

No obstant l'exposat anteriorment, els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) d'aquest article no estan subjectes a les obligacions de declaració definides en l'article 46 d'aquesta Llei en relació amb informació rebuda d'un dels seus clients o bé obtinguda sobre un dels seus clients quan determinin la situació jurídica del seu client o quan desenvolupin la seva missió de defensa o de representació d'aquest client en procediments

judicials o en relació amb aquests procediments, amb inclusió de l'assessorament relatiu a la incoació o a la forma d'evitar un procediment, independentment que hagin rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests procediments."

Article 4. ***Modificació de l'article 47***

1. Es modifica l'article 47 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delicte de blanqueig o de finançament del terrorisme, o d'on procedeixin o vagin destinats els fons.

La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica sospitosa. En aquest cas, si la UIF estima que hi ha indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació.

Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la UIF ha d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i ha d'autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, ha de trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

2. Quan abstenir-se d'executar l'operació financera o econòmica sospitosa resulti impossible o pugui comprometre la persecució dels beneficiaris de la presumpta operació de blanqueig o finançament del terrorisme, els subjectes obligats podran executar l'operació, i efectuar immediatament després una declaració a la UIF. La declaració ha d'exposar, a més de la informació a què es refereix l'article 46, els motius que van justificar l'execució de l'operació.

3. En tot cas, la UIF no té responsabilitat pels danys causats per bloqueig de capitals realitzats dintre de l'àmbit de les seves funcions.

4. L'emissió de la declaració de sospita i de qualsevol altra informació complementària no comporta cap responsabilitat per a l'emissor ni tan sols si es fa sense saber exactament quin tipus de delicte o activitat il·legal s'ha comès.

5. La UIF i qualsevol altra autoritat administrativa o judicial adopta totes les mesures adequades per protegir els subjectes obligats envers qualsevol amenaça o acció hostil derivada del compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei. En particular, es manté la confidencialitat sobre la identitat del subjecte obligat i els empleats que han intervingut en les declaracions de sospita en tots els procediments administratius i judicials amb origen o relació amb les declaracions emeses.

A aquests efectes, la UIF analitza la declaració de sospita i, en el cas d'apreciar indicis o l'existència de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme, remet informe al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials o administratius corresponents. L'informe de la UIF no incorpora les declaracions de sospita dels subjectes obligats ni la seva identificació ni la dels funcionaris o membres de la UIF que hagin intervingut en la instrucció.

L'informe de la UIF no té valor probatori i no pot ser incorporat a les diligències judicials o administratives que se'n derivin."

Esmena 3 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

Es proposa modificar el redactat de l'article 4 amb el següent text:

"**Article 4.** ***Modificació de l'article 47***

Es modifica l'article 47 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delicte de blanqueig o de finançament del terrorisme, o d'on procedeixin o vagin destinats els fons. La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica sospitosa. En aquest cas, si la UIF estima que hi ha indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació. Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la UIF ha d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i ha d'autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, ha de trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

2. Quan abstenir-se d'executar l'operació financera o econòmica sospitosa resulti impossible o pugui comprometre la persecució dels beneficiaris de la presumpta operació de blanqueig o finançament del terrorisme, els subjectes obligats podran executar l'operació, i efectuar immediatament després una declaració a la UIF. La declaració ha d'exposar, a més de la informació a què es refereix l'article 46, els motius que van justificar l'execució de l'operació.

3. En tot cas, la UIF no té responsabilitat pels danys causats pel bloqueig de capitals

realitzats dintre de l'àmbit de les seves funcions.

4. L'emissió de la declaració de sospita i de qualsevol altra informació complementària no comporta cap responsabilitat per a l'emissor ni tan sols si es fa sense saber exactament quin tipus de delicte o activitat il·legal s'ha comès.

5. La UIF i qualsevol altra autoritat administrativa o judicial adopta totes les mesures adequades per protegir els subjectes obligats envers qualsevol amenaça o acció hostil derivada del compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei. En particular, es manté la confidencialitat sobre la identitat del subjecte obligat i els empleats que han intervingut en les declaracions de sospita en tots els procediments administratius i judicials amb origen o relació amb les declaracions emeses.

A aquests efectes, la UIF analitza la declaració de sospita i, en el cas d'apreciar indicis o l'existència de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme, remet informe al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials o administratius corresponents. L'informe de la UIF no incorpora les declaracions de sospita dels subjectes obligats ni la seva identificació ni la dels funcionaris o membres de la UIF que hagin intervingut en la instrucció.

L'informe de la UIF té el valor probatori que les autoritats judicials li atorguin i pot ser incorporat a les diligències judicials o administratives que se'n derivin quan siguin reclamats per una autoritat judicial.""

MOTIVACIÓ

En l'actualitat els informes de la UIF estan servint per fonamentar actuacions penals del Ministeri Fiscal. Als països del nostre entorn cultural aquests informes es consideren "informes d'intel·ligència financera" i poden fins i tot arribar a tenir valor de prova pericial en determinades condicions.

Pretendre, com fa la proposta, que aquests informes mai es puguin aportar a un procediment (judicial o administratiu) significa un obscurantisme injustificat, donat que a un Estat de Dret no pot existir cap actuació administrativa sense control judicial, si s'escau.

Article 5. ***Modificació de l'article 48***

Es modifica l'article 48 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. En cap cas no es pot informar de l'existència de la declaració la persona o les persones afectades ni tercers, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs. Tampoc es pot informar de l'existència o el contingut de qualsevol tipus de comunicació procedent de la UIF, excepte si hi ha consentiment exprés per escrit d'aquesta Unitat.

2. Els administradors, dirigents i empleats dels subjectes obligats tenen l'obligació de guardar secret respecte a la informació que afecta els seus clients dins el marc de la seva activitat. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda de la confidencialitat dels clients. La violació del secret en l'àmbit laboral i del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delicte en els termes previstos en el Codi penal.

3. Els subjectes obligats financers només poden facilitar informació relativa a les relacions amb els seus clients dins del marc d'un procediment judicial i amb instrucció prèvia escrita d'un batlle, i en els supòsits específicament establerts per la legislació andorrana.

Les declaracions de les operacions que siguin sospitoses de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme fetes a la UIF pels subjectes obligats no són de cap manera incompatibles amb l'obligació de preservar el secret que protegeix la confidencialitat de la seva clientela. Per conseqüent, la comunicació d'informació a aquesta unitat exonera els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat de tot tipus, tant de caràcter general com de caràcter contractual, fins i tot en el cas en què la denúncia d'una activitat il·legal feta per sospita no es confirmi realment.

4. Excepte en aquells supòsits previstos en altres disposicions de la present Llei, el deure de secret esmentat en l'apartat 2 d'aquest article no és oposable a la UIF. En cas d'oposició o d'incident en el desenvolupament de les seves investigacions i prerrogatives, la UIF sotmet el cas al batlle de guàrdia, que resol després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i les parts interessades en el termini de 48 hores per aute immediatament executori.

5. Quan els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) de l'article 45 intentin dissuadir un client d'una activitat il·legal, no constituirà revelació als efectes d'aquest article."

Article 6. ***Modificació de l'article 49***

1. Es modifiquen les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal

internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

"c) Els subjectes obligats han de conèixer la identitat dels seus clients i dels veritables drethavents mitjançant la presentació d'un document oficial en el moment d'establir qualsevol relació de negoci.

- Si el client és una persona física, el subjecte obligat s'ha d'assegurar de la identitat del client, del seu domicili i de la seva activitat professional. A aquest efecte, li ha d'exigir l'exhibició d'un document d'identitat oficial proveït d'una fotografia i n'ha de conservar una còpia.

- Si el client és una persona jurídica, el subjecte obligat ha d'exigir:

* Document fefaent acreditatiu de la seva denominació, forma jurídica, domicili i objecte social, i n'ha de conservar una còpia.

* Justificació, de la mateixa manera que ho preveu l'apartat c) primer guió d'aquest article, de la identitat de la persona física que, d'acord amb la documentació presentada, té poders de representació de l'entitat i dels poders i les facultats atorgats.

d) L'obtenció d'informació sobre el propòsit i l'índole prevista de la relació de negoci amb el client."

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"3. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures constants de vigilància quant a les noves tecnologies per tal d'evitar la seva utilització indeguda per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i qualsevol acció que provoqui una falsa identificació del client en totes les transaccions realitzades a distància."

3. Es modifica l'apartat 4 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"4. Queden prohibits els comptes o les llibretes d'estalvi anònims o amb noms ficticis."

Article 7. *Modificació de l'article 49 bis*

Es modifica l'article 49 bis de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats han de verificar amb diligència la identitat del client i dels veritables drethavents, abans d'establir cap transacció o relació de negoci.

2. No obstant l'establert a l'apartat anterior, la comprovació de la identitat del client i del veritable drethavent es pot realitzar amb posterioritat a la primera relació de negoci, quan sigui necessari per no posar obstacles al desenvolupament de l'operació sempre que el risc de blanqueig o del finançament del terrorisme sigui feble. El procés d'identificació s'ha de concloure tan aviat com sigui possible. En el cas que es desenvolupi una operació sense la comprovació prèvia de la identitat del client i del veritable drethavent, i de forma prèvia a la seva realització, cal redactar una memòria descriptiva de les circumstàncies que impedeixen la identificació, de les dades que es coneixen del client i el drethavent, i també de l'operació, detallant els aspectes necessaris per a un seguiment posterior dels diners objecte de la transacció o per a una traçabilitat correcta dels negocis jurídics realitzats.

3. En l'àmbit de les assegurances de vida, la comprovació de la identitat es pot realitzar amb posterioritat a la contractació de la pòlissa sempre que aquesta comprovació es faci abans del desembossament o del moment en què el beneficiari es proposi exercir els drets que la pòlissa li atorga.

4. Es pot procedir a l'obertura de comptes bancaris abans de la identificació i verificació del client i del veritable drethavent sempre que hi hagi garanties que no s'efectuaran operacions fins que s'hagin complert els deures d'identificació i verificació.

5. En cas que la identificació del client i dels veritables drethavents no es pugui realitzar d'acord amb l'article 49, els subjectes obligats financers no poden establir una relació de negoci o efectuar operacions o transaccions i han de valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

En el cas de relacions ja iniciades, s'ha de posar fi a la relació de negoci i valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

6. Els subjectes obligats han d'aplicar també els procediments de diligència deguda respecte dels clients existents, en el moment oportú en funció de l'anàlisi del seu risc."

Esmena 4 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)

Es proposa modificar el redactat de l'article 7, amb el següent text:

"**Article 7. *Modificació de l'article 49 bis***

Es modifica l'article 49 bis de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita

contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats han de verificar amb diligència la identitat del client i dels veritables drethavents, abans d'establir cap transacció o relació de negoci.

2. No obstant l'establert a l'apartat anterior, la comprovació de la identitat del client i del veritable drethavent es pot realitzar amb posterioritat a la primera relació de negoci, quan sigui necessari per no posar obstacles al desenvolupament de l'operació sempre que el risc de blanqueig o del finançament del terrorisme sigui feble. El procés d'identificació s'ha de concloure tan aviat com sigui possible. En el cas que es desenvolupi una operació sense la comprovació prèvia de la identitat del client i del veritable drethavent, i de forma prèvia a la seva realització, cal redactar una memòria descriptiva de les circumstàncies que impedeixen la identificació, de les dades que es coneixen del client i el drethavent, i també de l'operació, detallant els aspectes necessaris per a un seguiment posterior dels diners objecte de la transacció o per a una traçabilitat correcta dels negocis jurídics realitzats.

3. En l'àmbit de les assegurances de vida, la comprovació de la identitat es pot realitzar amb posterioritat a la contractació de la pòlissa sempre que aquesta comprovació es faci abans del desembossament o del moment en què el beneficiari es proposi exercir els drets que la pòlissa li atorga.

4. Es pot procedir a l'obertura de comptes bancaris abans de la identificació i verificació del client i del veritable drethavent sempre que hi hagi garanties que no s'efectuaran operacions fins que s'hagin complert els deures d'identificació i verificació.

5. En cas que la identificació del client i dels veritables drethavents no es pugui realitzar d'acord amb l'article 49, els subjectes obligats financers no poden establir una relació de negoci o efectuar operacions o transaccions. En el cas de relacions ja iniciades, s'ha de posar fi a la relació de negoci i valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

6. Els subjectes obligats han d'aplicar també els procediments de diligència deguda respecte dels clients existents, en el moment oportú en funció de l'anàlisi del seu risc.""

MOTIVACIÓ

S'ha suprimit en l'esmena la referència a la valoració de la transmissió d'una comunicació a la UIF, per diferents motius: i) o existeix una obligació de denúncia o no existeix, però no es pot generar una situació de dubte al subjecte obligat; el dret sancionador requereix la determinació o concreció de la obligació, i no la indefinició (i per tant inseguretat jurídica); ii) és discutible que existeixi un deure de comunicar operacions sospitoses sii no hi ha relació de negoci.

Article 8. ***Modificació de l'article 49 ter***

Es modifica l'article 49 ter de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. No obstant l'establert en els articles anteriors, els subjectes obligats poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis d'aquesta Llei, sempre que el client sigui un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

La UIF ha de mantenir en la seva pàgina web una llista actualitzada dels estats i territoris que tinguin la condició de país tercer equivalent als efectes d'aquesta Llei.

2. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis en relació amb els productes i les transaccions següents:

a) Les pòlisses d'assegurança de vida amb una prima anual que no superi els 1.000 euros o amb una prima única que no superi els 2.500 euros.

b) Les pòlisses d'assegurança per a plans de pensions, sempre que no incloguin clàusula de rescat ni puguin servir de garantia per a un préstec.

c) Els plans de pensions, jubilació o similars que incloguin l'abonament de prestacions de jubilació als empleats, sempre que les cotitzacions es facin a través de deduccions en el salari i les normes del pla no permetin la cessió de la seva participació.

d) El diner electrònic quan l'import màxim d'emmagatzemament no superi els 250 euros si aquest no és recarregable, o l'import total disponible en un any natural estigui limitat a 2.500 euros, excepte quan el portador demani el reembossament

d'una quantitat igual o superior a 1.000 euros en un mateix any.

e) Altres productes o transaccions que suposin un baix risc de blanqueig o de finançament del terrorisme d'acord amb els comunicats tècnics de la UIF.

En tot cas, cal acompanyar l'expedient de cada operació amb una nota breu per identificar i justificar el comunicat tècnic de la UIF aplicat a cada cas.

3. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis, en relació amb els clients següents:

a) societats cotitzades en mercats regulats de la Unió Europea i de països tercers amb requisits d'informació compatibles amb el dret comunitari que regula la supervisió i la transparència dels mercats de valors i els instruments financers;

b) institucions, organismes i altres entitats que actuïn en nom propi i que integrin l'Administració pública andorrana, la d'un estat membre o les institucions de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent.

4. En tots els casos previstos en aquest article els subjectes obligats han d'obtenir la informació suficient per confirmar que el client compleix les condicions per aplicar les mesures simplificades de diligència deguda, circumstància que implica, com a mínim, identificar i verificar la identitat del client i fer el seguiment de la relació comercial per tal de garantir que es manté el compliment continu dels requisits per aplicar aquest article.

5. No es poden aplicar mesures simplificades de diligència deguda:

a) Quan hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o finançament del terrorisme.

b) Quan els subjectes obligats tinguin dubtes sobre la veracitat dels documents, informacions i qualsevol altres dades prèviament obtingudes a l'efecte de la verificació del compliment de les condicions requerides per l'apartat 3 d'aquest article.

c) Quan hi hagi situacions que puguin presentar un risc elevat de blanqueig o finançament del terrorisme.

d) En relació a les persones o entitats que la Comissió europea determini i que la UIF publiqui en la seva pàgina web."

Article 9. ***Modificació de l'apartat 1 de l'article 49 quater***

Es modifica l'apartat 1 de l'article 49 quater de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats, a més de les mesures establertes en l'article 49 i 49 bis, han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures de diligència reforçada en les situacions que per la seva naturalesa poden presentar un risc elevat de blanqueig o de finançament del terrorisme i almenys en les situacions següents:

a) Quan el client o el beneficiari efectiu no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc, per exemple a través d'una o més de les mesures següents:

- Garantir la determinació de la identitat del client a través de documents, dades o informacions addicionals.

- Adoptar mesures complementàries per tal de comprovar o certificar els documents aportats o demanar una certificació de confirmació emesa per un subjecte obligat financer subjecte a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un país tercer equivalent.

- Garantir que el primer pagament de l'operació s'efectuï a través d'un compte obert a nom del client amb un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

b) En les relacions de corresponsalia bancària amb entitats estrangeres, correspon a les entitats de crèdit corresponsals andorranes:

- Reunir informació suficient sobre l'entitat corresponsal estrangera per comprendre la naturalesa de la seva activitat i determinar, a partir d'informacions de domini públic, la seva reputació i la qualitat de la seva supervisió.

- Avaluar que els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client són adequats i efectius.

- Obtenir l'autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.

- Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

- Respecte dels comptes de transferència de pagaments en altres places (*payable-through accounts*), han de tenir garanties que l'entitat

corresponsal estrangera ha comprovat la identitat i aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte dels clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresponsal andorrana i que, a sol·licitud d'aquesta, pot facilitar les dades necessàries a efectes d'identificació i verificació del client i el veritable drethavent.

c) En relació amb les transaccions o relacions de negoci amb persones políticament exposades que exerceixin funcions públiques importants d'un altre Estat, correspon als subjectes obligats:

- Disposar de procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si el client o el beneficiari efectiu és una persona políticament exposada.

- Obtenir l'autorització de l'alta direcció per establir una relació de negoci amb els dits clients.

- Adoptar les mesures adequades per determinar l'origen del patrimoni i els fons objecte de la relació de negoci o transacció.

- Realitzar una supervisió reforçada i permanent de la relació de negoci.

Aquestes obligacions són igualment aplicables quan, amb posterioritat a la identificació i verificació inicial d'un client o beneficiari efectiu, aquest client o beneficiari passi a ser una persona políticament exposada."

Esmena 5 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata (3)

Es proposa modificar la redacció de l'article 9, en relació amb el primer guió de l'apartat 1.a) de l'article 49 quater, que queda redactat de la següent manera:

"- Garantir la determinació de la identitat del client i del beneficiari efectiu a través de documents, dades o informacions addicionals."

Motivació

La redacció que l'actual Projecte de llei dóna a l'apartat 1.a) de l'article 49 quater es refereix tant al client com al beneficiari efectiu ("*quan el client o el beneficiari efectiu no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc* [...]").

Per tant, per coherència interna de la pròpia norma, el primer guió d'aquest apartat 1.a) de l'article 49 quarter ha de referir-se, també, al client i al seu beneficiari efectiu, ja que d'altra manera la referida discordança podria provocar problemes d'interpretació de la norma.

Esmena 6 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 9 amb el següent text:

"**Article 9. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 49 quater***

Es modifica l'apartat 1 de l'article 49 quater de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats, a més de les mesures establertes en l'article 49 i 49 bis, han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures de diligència reforçada en les situacions que per la seva naturalesa poden presentar un risc elevat de blanqueig o de finançament del terrorisme i almenys en les situacions següents:

a) Quan el client o el beneficiari efectiu no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc, per exemple a través d'una o més de les mesures següents:

- Garantir la determinació de la identitat del client a través de documents, dades o informacions addicionals.

- Adoptar mesures complementàries per tal de comprovar o certificar els documents aportats o demanar una certificació de confirmació emesa per un subjecte obligat financer subjecte a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un país tercer equivalent.

- Garantir que el primer pagament de l'operació s'efectuï a través d'un compte obert a nom del client amb un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

b) En les relacions de corresponsalia bancària amb entitats estrangeres, correspon a les entitats de crèdit corresponsals andorranes:

- Reunir informació suficient sobre l'entitat corresponsal estrangera per comprendre la naturalesa de la seva activitat i determinar, a partir d'informacions de domini públic, la seva reputació i la qualitat de la seva supervisió.

- Avaluar que els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client són adequats i efectius.

- Obtenir l'autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.

- Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

- Respecte dels comptes de transferència de pagaments en altres places (*payable-through accounts*), han de tenir garanties que l'entitat corresponsal estrangera ha comprovat la identitat i aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte dels clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresponsal andorrana i que, a sol·licitud d'aquesta, pot facilitar les dades necessàries a efectes d'identificació i verificació del client i el veritable drethavent.

c) En relació amb les transaccions o relacions de negoci amb persones políticament exposades que exerceixin funcions públiques importants d'un altre Estat, correspon als subjectes obligats:

- Disposar de procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si el client o el beneficiari efectiu és una persona políticament exposada.

- Obtenir l'autorització de l'alta direcció per establir una relació de negoci amb els dits clients.

- Adoptar les mesures adequades per determinar l'origen del patrimoni i els fons objecte de la relació de negoci o transacció.

- Realitzar una supervisió reforçada i permanent de la relació de negoci.

Aquestes obligacions són igualment aplicables quan, amb posterioritat a la identificació i verificació inicial d'un client o beneficiari efectiu, aquest client o beneficiari passi a ser una persona políticament exposada.

Els subjectes obligats han d'aplicar aquestes mesures fins que considerin que existeix el risc propi de les persones políticament exposades una vegada hagin perdut aquesta condició, i que mai podrà ser inferior als 18 mesos posteriors a la pèrdua de la mateixa.""

MOTIVACIÓ

L'actual Esborrany de la Quarta Directiva de la UE en matèria de blanqueig, contempla, en el seu art. 22, la necessitat de considerar que s'apliquin mesures de control reforçat almenys en els 18 mesos següents a la pèrdua dels riscos inherents a la condició de polític. L'esmena proposada recull aquest plantejament.

Article 10. ***Creació de l'article 49 sixties***

Es crea l'article 49 sixties a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Article 49 sixties. *Transferències de fons*

1. A l'efecte d'aquest article s'entén per:

a) Ordenant: persona física o jurídica, titular d'un compte, que autoritza una transferència de fons des del compte o, en cas que no hi hagi un compte, persona física o jurídica que ordena una transferència de fons;

b) Beneficiari: persona física o jurídica que sigui el beneficiari final previst dels fons transferits;

c) Prestador de serveis de pagament: persona física o jurídica l'activitat empresarial de la qual inclogui la prestació del servei de transferència de fons;

d) Transferència de fons: qualsevol transacció efectuada en nom d'un ordenant a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments per mitjans electrònics autoritzat a fi de posar fons a la disposició d'un beneficiari a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments autoritzat, amb independència de si l'ordenant i el beneficiari són la mateixa persona;

e) Número d'identificació de la transacció: combinació de lletres, números o símbols determinada pel prestador del servei de pagaments, conformement als protocols del sistema de pagaments i liquidació o del sistema utilitzat per realitzar la transferència de fons.

2. Les transferències de fons transfrontereres realitzades pels subjectes obligats financers han d'incloure informació completa sobre l'ordenant. La informació completa sobre l'ordenant ha d'incloure les dades següents:

a) Nom de l'ordenant.

b) Número de compte d'origen de la transferència.

En absència de número de compte, el subjecte obligat financer ha d'acompanyar la transferència amb un número d'identificació de la transacció que permeti el seu seguiment fins a l'ordenant.

c) Adreça de l'ordenant. L'adreça pot ser reemplaçada pel lloc i la data de naixement de l'ordenant, pel seu número de client o pel seu número nacional d'identitat.

En les transferències nacionals de qualsevol import, la informació es pot limitar al número de compte d'origen de la transferència o a un número d'identificació de la transacció, sempre que el subjecte obligat financer que executa la transferència pugui proporcionar la informació completa sobre l'ordenant a l'entitat destinatària de la transferència o a la UIF, en un període de tres dies hàbils.

Els subjectes obligats financers han d'informar degudament sobre el règim de transmissió de dades relatives als ordenants de transferències, amb anterioritat a la seva execució.

3. Els subjectes obligats financers verificaran la informació completa sobre l'ordenant abans de transferir els fons, en els termes que estableix l'article 49 bis.

En el cas de les transferències de fons des d'un compte, la verificació es considerarà efectuada quan la identitat de l'ordenant hagi estat verificada en ocasió de l'obertura del compte.

En el cas de transferències de fons no efectuades des d'un compte, els subjectes obligats financers només estaran obligats a verificar la informació sobre l'ordenant quan l'import sigui superior a 1.000 euros, excepte si la transacció es realitza en diverses operacions que semblen estar vinculades i juntes excedeixen aquest import.

4. Quan els subjectes obligats financers siguin destinataris de transferències que no incloguin la informació sobre l'ordenant que requereix aquest article hauran d'obtenir la informació requerida i, en cas de no obtenir-la, rebutjar la transferència.

Quan, de forma periòdica, un prestador de serveis de pagaments no faciliti la informació sobre l'ordenant que es regula a l'apartat 2 d'aquest article, el subjecte obligat financer destinatari prendrà mesures que poden anar des d'emetre, inicialment, un advertiment o fixar un termini abans de rebutjar tota futura transferència de fons, fins a decidir si restringeix o anul·la la relació comercial.

El subjecte obligat financer ha d'informar la UIF d'aquest fet.

5. Els subjectes obligats financers han de considerar la falta d'informació sobre l'ordenant, o el fet que aquesta informació sigui incompleta, com un factor per valorar si la transferència de fons o qualsevol operació relacionada amb aquesta transferència resulta sospitosa i si han de comunicar-ho a la UIF.

6. Les disposicions d'aquest article no són aplicables a:

a) Les transferències de fons efectuades fent servir una targeta de crèdit o de dèbit a condició que:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.

b) Les transferències de fons efectuades en diner electrònic excepte quan l'import transferit sigui superior a 1.000 euros.

c) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan s'abonin per endavant i no excedeixin els 150 euros.

d) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan siguin de postpagament i compleixin totes les condicions següents:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi totes les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant."

Article 11. ***Modificació de l'article 50***

Es modifica l'article 50 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Als efectes del compliment de les obligacions previstes en les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei, els subjectes obligats financers o no financers poden delegar la seva aplicació efectiva en subjectes tercers obligats sotmesos a aquesta Llei o a la legislació d'un estat membre de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent. No obstant això, el subjecte obligat delegant continua sent responsable del compliment d'aquestes obligacions.

Aquest règim no serà aplicable a les relacions d'externalització o agència quan, en virtut d'un acord contractual, el proveïdor de serveis d'externalització o agent hagi de ser considerat com a part del subjecte obligat.

Els subjectes obligats, sense perjudici de mantenir la plena responsabilitat respecte del client, podran acceptar les mesures de diligència deguda practicades per les seves sucursals i filials amb participació majoritària domiciliades a Andorra, en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer, amb les limitacions i condicions que puguin derivar de l'article 44 d'aquesta Llei."

Article 12. ***Modificació de l'apartat (a) de l'article 51***

Es modifica l'apartat (a) de l'article 51 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"a) La data de finalització de les seves relacions de negoci amb els clients habituals."

Article 13. ***Modificació dels apartats 1 i 2 de l'article 52***

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 52 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactats com segueix:

"1. Els subjectes obligats financers han de:

a) Contractar anualment una auditoria externa independent per tal de verificar el compliment dels preceptes d'aquesta Llei i trametre una còpia de l'informe emès a aquests efectes a la UIF.

b) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i notificar-ho a la UIF.

c) Establir procediments de control i d'auditoria interna.

La UIF ha d'establir mitjançant comunicats tècnics els criteris que cal seguir en matèria d'auditories.

2. Els subjectes obligats no financers que siguin entitats jurídiques han de:

a) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i ho han de notificar a la UIF.

b) Establir procediments de control interns.

Els subjectes obligats no financers que siguin persones físiques titulars de les activitats que determinen la seva condició de subjectes obligats, tenen la condició d'òrgan de control intern i comunicació."

Article 14. ***Modificació de l'article 55***

Es modifica l'article 55 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. La UIF coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

2. Tota sol·licitud d'informació realitzada per la UIF a altres organismes estrangers equivalents, i viceversa, s'ha d'acompanyar d'una exposició succinta dels fets pertinents dels quals es tingui coneixement. La sol·licitud ha d'indicar com s'utilitzarà la informació sol·licitada."

Esmena 7 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 14 amb el següent text:

"**Article 14.** ***Modificació de l'article 55***

Es modifica l'article 55 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. La UIF coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

2. Tota sol·licitud d'informació realitzada per la UIF a altres organismes estrangers equivalents, i viceversa, s'ha d'acompanyar d'una exposició succinta dels fets pertinents dels quals es tingui coneixement. La sol·licitud ha d'indicar com s'utilitzarà la informació sol·licitada i no es podrà utilitzar per d'altres finalitats.""

MOTIVACIÓ

Un principi bàsic de la cooperació internacional és la reciprocitat, però l'esmena realitzada pretén garantir que la informació rebuda d'una UIF internacional només s'utilitzarà per a la finalitat per la qual es va sol·licitar. Aquesta clàusula legal és molt freqüent en dret comparat en els preceptes que regulen la cooperació internacional.

Article 15. ***Modificació de l'article 56***

Es modifica l'article 56 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. La tramesa d'informació relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional, inclosos els extractes de registre d'antecedents, a altres organismes estrangers equivalents és efectuada per la UIF a demanda d'aquests organismes, sempre amb l'autorització prèvia del màxim responsable de la UIF, i està supeditada al fet que la part receptora de la

informació acrediti prèviament a la tramesa que reuneix les condicions següents:

a) la reciprocitat en l'intercanvi d'informació;

b) el compromís, per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui la que persegueix aquesta Llei;

c) que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Amb subjecció a les mateixes condicions, la UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents, sense sol·licitud prèvia, informació rellevant relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional.

2. La UIF pot rebutjar facilitar informació que pugui perjudicar una investigació penal en curs al Principat d'Andorra, o, en casos excepcionals, quan facilitar la informació sigui clarament desproporcionat en relació amb els interessos legítims d'una persona física o jurídica o del Principat d'Andorra o sigui contrària en algun altre sentit als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà. El rebuig a la sol·licitud s'haurà d'explicar adequadamente a l'organisme estranger equivalent sol·licitant."

Article 16. *Creació del "Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu"*

Es crea un nou capítol al títol II de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, relatiu a la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Capítol cinquè**.** *Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu*

Article 61. *Definició de diners en efectiu*

Als efectes de l'obligació de declaració que regula aquest capítol, es consideren diners en efectiu:

- els efectes negociables al portador, inclosos els instruments monetaris com els xecs de viatge, instruments negociables (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament), ja siguin estesos al portador, endossats sense restricció, estesos a l'ordre d'un beneficiari fictici o en una altra forma en virtut de la qual la seva titularitat es transmeti al lliurament i els instruments incomplets (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament) firmats però amb omissió del nom del beneficiari;

- els diners en metàl·lic (bitllets de banc i monedes que estiguin en circulació com a instrument de canvi).

No es consideren diners en efectiu els xecs nominatius.

Article 62. *Obligació de declarar*

1. Tota persona física que entri o surti del Principat d'Andorra i sigui portadora d'una suma de diners en efectiu igual o superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera ho ha de declarar a la Duana en els termes establerts en aquest capítol. L'obligació de declarar no s'haurà complert quan la informació facilitada sigui incorrecta o incompleta.

2. La declaració prevista en l'apartat 1 ha de contenir dades relatives:

a) al declarant: nom i cognoms, lloc i data de naixement i nacionalitat;

b) al propietari dels diners en efectiu;

c) al destinatari dels diners en efectiu;

d) a l'import i la natura dels diners en efectiu;

e) a la procedència i l'ús previst dels diners en efectiu;

f) a l'itinerari de transport;

g) al mitjà de transport.

3. La informació s'ha de facilitar per escrit o telemàticament en els termes que s'estableixin reglamentàriament. En el cas de declaració escrita s'ha de lliurar una còpia diligenciada al declarant.

Article 63. *Facultats de control i inspecció*

1. Amb la finalitat de comprovar el compliment de l'obligació de declarar que estableix l'article anterior, els funcionaris del Cos de Duana estan facultats per controlar i inspeccionar les persones físiques, els seus equipatges i els seus mitjans de transport.

2. L'omissió de la declaració quan sigui preceptiva o la falta de veracitat de les dades consignades determinarà que els funcionaris de la Duana intervinguin el 25% de l'excés sobre 10.000 euros amb un mínim de 600 euros, que es constituirà en garantia de les sancions que eventualment resultin del procediment sancionador.

3. En els supòsits d'intervenció de diners en efectiu previstos a l'apartat 2 d'aquest article, la Duana haurà de lliurar una acta d'intervenció que indiqui expressament les circumstàncies que l'hagin motivat.

L'acta d'intervenció tindrà valor probatori, sense perjudici de les proves que els interessats puguin aportar en defensa dels seus interessos.

Article 64. *Registre i tractament de la informació*

1. La Duana ha de registrar i tractar la informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració i de l'exercici de les facultats d'inspecció que regulen els articles anteriors i l'ha de trametre a la UIF i a la Policia.

2. Quan, amb independència de l'obligació de declarar, hi hagi sospites de relació dels diners en efectiu amb el blanqueig de diners o valors o el finançament del terrorisme, els funcionaris de Duana ho han de comunicar a la UIF i a la Policia.

Article 65. *Intercanvi d'informació*

1. La UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents la informació rebuda d'acord amb els articles anteriors, en els termes i les condicions que estableix l'article 56 d'aquesta Llei.

2. Quan hi hagi indicis que una suma de diners en efectiu té relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que afecti negativament els interessos financers de la Unió Europea, aquesta informació s'ha de transmetre també a la Comissió Europea.

Article 66. *Règim sancionador*

1. L'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 té la consideració d'infracció greu i s'ha de sancionar amb multa mínima de 600 euros fins al 25% de la quantitat en excés de 10.000 euros.

2. La competència per sancionar l'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 correspon al Cos de Duana. El procediment sancionador per sancionar aquesta infracció se substancia d'acord amb el procediment sancionador establert en matèria duanera.

3. Per a la graduació de les sancions s'han de considerar especialment els criteris següents: el grau de culpabilitat del responsable; la quantia de diners en efectiu transportats; la gravetat del cas i la naturalesa dels perjudicis causats; la reincidència per la comissió, en el termini de dos anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa sancionada per resolució administrativa ferma, i la capacitat econòmica de l'infractor."

Disposició derogatòria

Queda derogat l'article 42 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, així com qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que es contradigui amb el que estableix aquesta Llei.

Disposicions finals

Disposició final primera

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de dos mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions complementàries de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

Disposició final segona

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi i/o modifiqui les disposicions reglamentàries oportunes per executar-la i desenvolupar-la.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Gerard Barcia Duedra

Informe de la Comissió Legislativa d'Interior relatiu al Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 30 de setembre i 2 d'octubre l'informe del ponent relatiu al Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes aprovades per unanimitat:

Esmena 1 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de modificació de l'exposició de motius.
Esmena 3 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 4.
Esmena 5 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de modificació a l'article 9.

Esmenes no aprovades:

Esmena 4 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 7.
Esmena 6 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 9.
Esmena 7 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 14.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per unanimitat:

Esmena 2 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de modificació a l'article 1.

Nota de la comissió: els membres de la Comissió han acordat, per unanimitat, adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002, així com corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

Exposició de motius

El 24 de novembre del 2011, el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, el qual va acompanyat d'un annex que relaciona els actes jurídics i les disposicions normatives de la Unió Europea que l'Estat andorrà s'ha compromès a implementar en el seu ordenament jurídic en els termes establerts a l'article 8 de l'Acord esmentat.

Així, els actes jurídics de la Unió Europea en matèria de prevenció del blanqueig de capitals que, en atenció a allò que disposa l'Acord monetari, l'Estat andorrà implementa íntegrament en el seu ordenament jurídic mitjançant aquesta Llei i mitjançant la modificació de l'article 409 del Codi Penal, són els següents: (i) Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i el finançament del terrorisme –també coneguda com a Tercera Directiva–; (ii) Directiva 2006/70/CE de la Comissió, de l'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen les mesures d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament i del Consell, pel que fa a la definició de les persones políticament exposades i de les condicions tècniques d'aplicació d'obligacions simplificades de control de la clientela, així com l'exempció per motiu d'una activitat financera exercida a títol ocasional o a una escala molt limitada; (iii) Reglament 2006/1781/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 15 de novembre del 2006, relatiu a les informacions sobre els ordenants que acompanyen les transferències de fons; (iv) Reglament 2005/1889/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 26 d'octubre del 2005, relatiu als controls del diner en efectiu que entra o surt de la Comunitat; i (v) Decisió del Consell, del 17 d'octubre del 2000, relativa a les modalitats de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera dels estats membres pel que fa a l'intercanvi d'informació.

Les modificacions legislatives en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de diners o valors i del finançament del terrorisme que ha dut a terme l'Estat andorrà en els últims anys, principalment mitjançant la Llei 28/2008, de l'11 de desembre, i a través de la Llei 4/2011, del 25 de maig, han observat ja els estàndards internacionals encapçalats per les recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI), recollits a l'hora en la normativa comunitària considerada.

Aquesta circumstància determina que la transposició íntegra de les disposicions que requereix l'Acord monetari es dugui a terme, en general, mitjançant ajustos, precisions i complements de la normativa ja existent.

Article 1. ***Modificació de l'article 41***

1. Es modifica la lletra (b) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

"b) UIF: Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra, òrgan configurat com a autoritat administrativa amb autonomia funcional que actua de manera independent respecte de la resta de l'Administració general de l'Estat, amb ple sotmetiment a aquesta Llei i a l'ordenament jurídic."

2. Es modifica la lletra (c) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

"c) Subjectes obligats financers: persones físiques o jurídiques subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei que pertanyen a alguna de les categories següents:

- Entitats operatives del sistema financer.

- Companyies d'assegurances que estan autoritzades a operar en el ram de vida.

- Corredors d'assegurances, persones físiques o jurídiques que, a canvi d'una remuneració, realitzin una activitat de mediació d'assegurances en el ram de vida.

- Institucions de gir postal."

3. Es modifica la lletra (f) de l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactada com segueix:

"f) Proveïdors de serveis a societats i fideïcomisos: tota persona física o jurídica que presti amb caràcter professional els serveis següents a tercers:

- Constituir societats o altres persones jurídiques.

- Exercir funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions similars en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exerceixi les dites funcions.

- Facilitar una adreça social o comercial, postal o administrativa.

- Exercir funcions de fiduciari en altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries."

4. S'afegeixen les lletres (i), (j) i (k) a l'article 41 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

"i) Relació de negocis: relació empresarial, professional o comercial vinculada a l'activitat professional dels subjectes obligats i que, en el moment en el qual s'estableix el contacte, pretengui tenir una certa durada.

j) País tercer equivalent: estat o territori que imposi requisits equivalents als d'aquesta Llei, inclòs en les llistes aprovades a aquests efectes mitjançant acord dels estats membres de la Unió Europea.

Addicionalment, en el cas que la UIF consideri que un altre estat o territori compleix els requisits d'equivalència anteriors, ho comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea, perquè ho comuniqui a la representació de la Comissió Europea.

k) Entitats o subjectes obligats d'un mateix grup: entitats o subjectes obligats que pertanyen a un grup d'acord amb la definició que estableix l'article 34.2 del text refós de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris."

Article 2. ***Modificació de l'article 44***

Es modifica l'article 44 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Els subjectes obligats financers han de vetllar perquè les seves sucursals, filials amb participació majoritària o delegacions situades a l'estranger, que tinguin per objecte operacions comercials o financeres, apliquin mesures equivalents a les que preveu aquesta Llei per a la prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme.

Si existeix cap diferència substancial en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme entre la normativa andorrana i estrangera, les entitats mencionades en l'apartat anterior hauran d'aplicar la normativa més exigent sempre que les normes locals ho permetin.

En el cas que les entitats de l'apartat anterior no puguin complir la normativa andorrana en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme per causa d'incompatibilitats amb les normes locals, ho han de comunicar motivadament a la UIF i han de prendre mesures addicionals per fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

La UIF comunica a la representació del Principat d'Andorra en el Comitè Mixt que regula l'article 11 de l'Acord monetari amb la Unió Europea els casos en què el dret del tercer país no permeti l'aplicació de mesures equivalents i en els quals es pugui actuar en el marc d'un procediment acordat per trobar una solució."

Article 3. ***Modificació de l'article 45***

Es modifica l'article 45 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Estan subjectes a les obligacions definides per aquesta Llei els subjectes obligats financers així com les persones físiques o jurídiques següents que, en l'exercici de la seva professió o activitat empresarial, realitzen, controlen o aconsellen operacions de moviments de diners o valors que podrien ser susceptibles d'utilitzar-se per al blanqueig o finançament del terrorisme:

a) professionals comptables externs, assessors fiscals i auditors;

b) notaris, advocats i membres d'altres professions jurídiques independents quan participin en l'assistència de la planificació o execució d'operacions per als seus clients dins el marc de les activitats següents:

- compra i venda de béns immobles o empreses comercials;

- gestió de diners, títols o altres actius dels clients;

- obertura o gestió de comptes bancaris, d'estalvi o de títols;

- organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses;

- constitució, funcionament o gestió de societats, de fidúcies o d'estructures similars; o bé quan actuïn per compte dels seus clients en qualsevol transacció financera o immobiliària;

c) comerciants d'articles de gran valor, com pedres i metalls preciosos, quan el pagament es faci en efectiu i per un import igual o superior a 15.000 euros, o l'equivalent en qualsevol altra unitat monetària, ja s'executin en una transacció, ja en diverses transaccions entre les quals hi hagi indicis de vinculació;

d) economistes, gestors i proveïdors de serveis a societats, altres entitats jurídiques, instruments jurídics de fideïcomís i altres estructures fiduciàries no inclosos en un altre apartat d'aquest article;

e) casinos i altres establiments de jocs d'atzar;

f) agents immobiliaris que realitzin activitats relacionades amb la compravenda d'immobles;

g) les associacions i altres entitats sense ànim de lucre en els termes que estableix la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

No obstant l'exposat anteriorment, els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) d'aquest article no estan subjectes a les obligacions de declaració definides en l'article 46 d'aquesta Llei en relació amb informació rebuda d'un dels seus clients o bé obtinguda sobre un dels seus clients quan determinin la situació jurídica del seu client o quan desenvolupin la seva missió de defensa o de representació d'aquest client en procediments judicials o en relació amb aquests procediments, amb inclusió de l'assessorament relatiu a la incoació o a la forma d'evitar un procediment, independentment que hagin rebut o obtingut aquesta informació abans, durant o després d'aquests procediments."

Article 4. ***Modificació de l'article 47***

1. Es modifica l'article 47 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. L'obligació de declarar s'ha de complir, amb independència de quin sigui el país on s'hagi comès o es pugui cometre el presumpte delicte de blanqueig o de finançament del terrorisme, o d'on procedeixin o vagin destinats els fons.

La declaració ha de ser efectuada abans que el subjecte obligat hagi executat l'operació financera o econòmica sospitosa. En aquest cas, si la UIF estima que hi ha indicis suficients, ordena provisionalment el bloqueig de l'operació.

Aquest bloqueig no pot excedir cinc dies, termini màxim en el qual la UIF ha d'aixecar-lo si aquests indicis s'han desvirtuat, i ha d'autoritzar l'execució de l'operació o, en cas contrari, ha de trametre les actuacions al Ministeri Fiscal.

2. Quan abstenir-se d'executar l'operació financera o econòmica sospitosa resulti impossible o pugui comprometre la persecució dels beneficiaris de la presumpta operació de blanqueig o finançament del terrorisme, els subjectes obligats podran executar l'operació, i efectuar immediatament després una declaració a la UIF. La declaració ha d'exposar, a més de la informació a què es refereix l'article 46, els motius que van justificar l'execució de l'operació.

3. En tot cas, la UIF no té responsabilitat pels danys causats pel bloqueig de capitals realitzats dintre de l'àmbit de les seves funcions.

4. L'emissió de la declaració de sospita i de qualsevol altra informació complementària no comporta cap responsabilitat per a l'emissor ni tan sols si es fa sense saber exactament quin tipus de delicte o activitat il·legal s'ha comès.

5. La UIF i qualsevol altra autoritat administrativa o judicial adopta totes les mesures adequades per protegir els subjectes obligats envers qualsevol amenaça o acció hostil derivada del compliment de les obligacions que imposa aquesta Llei. En particular, es manté la confidencialitat sobre la identitat del subjecte obligat i els empleats que han intervingut en les declaracions de sospita en tots els procediments administratius i judicials amb origen o relació amb les declaracions emeses.

A aquests efectes, la UIF analitza la declaració de sospita i, en el cas d'apreciar indicis o l'existència de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme, remet informe al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials o administratius corresponents. L'informe de la UIF no incorpora les declaracions de sospita dels subjectes obligats ni la seva identificació ni la dels funcionaris o membres de la UIF que hagin intervingut en la instrucció.

L'informe de la UIF té el valor probatori que les autoritats judicials li atorguin i pot ser incorporat a les diligències judicials o administratives que se'n derivin quan siguin reclamats per una autoritat judicial."

Article 5. ***Modificació de l'article 48***

Es modifica l'article 48 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. En cap cas no es pot informar de l'existència de la declaració la persona o les persones afectades ni

tercers, ni donar-los informació sobre el tràmit en curs. Tampoc es pot informar de l'existència o el contingut de qualsevol tipus de comunicació procedent de la UIF, excepte si hi ha consentiment exprés per escrit d'aquesta Unitat.

2. Els administradors, dirigents i empleats dels subjectes obligats tenen l'obligació de guardar secret respecte a la informació que afecta els seus clients dins el marc de la seva activitat. A aquest efecte, han d'adoptar totes les mesures de prudència i cautela que siguin convenients amb vista a la salvaguarda de la confidencialitat dels clients. La violació del secret en l'àmbit laboral i del secret professional, llevat de causa legal de justificació, és constitutiva de delicte en els termes previstos en el Codi penal.

3. Els subjectes obligats financers només poden facilitar informació relativa a les relacions amb els seus clients dins del marc d'un procediment judicial i amb instrucció prèvia escrita d'un batlle, i en els supòsits específicament establerts per la legislació andorrana.

Les declaracions de les operacions que siguin sospitoses de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme fetes a la UIF pels subjectes obligats no són de cap manera incompatibles amb l'obligació de preservar el secret que protegeix la confidencialitat de la seva clientela. Per conseqüent, la comunicació d'informació a aquesta unitat exonera els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat de tot tipus, tant de caràcter general com de caràcter contractual, fins i tot en el cas en què la denúncia d'una activitat il·legal feta per sospita no es confirmi realment.

4. Excepte en aquells supòsits previstos en altres disposicions de la present Llei, el deure de secret esmentat en l'apartat 2 d'aquest article no és oposable a la UIF. En cas d'oposició o d'incident en el desenvolupament de les seves investigacions i prerrogatives, la UIF sotmet el cas al batlle de guàrdia, que resol després d'audiència prèvia del Ministeri Fiscal i les parts interessades en el termini de 48 hores per aute immediatament executori.

5. Quan els subjectes obligats anomenats als apartats a) i b) de l'article 45 intentin dissuadir un client d'una activitat il·legal, no constituirà revelació als efectes d'aquest article."

Article 6. ***Modificació de l'article 49***

1. Es modifiquen les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactades com segueix:

"c) Els subjectes obligats han de conèixer la identitat dels seus clients i dels veritables drethavents mitjançant la presentació d'un document oficial en el moment d'establir qualsevol relació de negoci.

- Si el client és una persona física, el subjecte obligat s'ha d'assegurar de la identitat del client, del seu domicili i de la seva activitat professional. A aquest efecte, li ha d'exigir l'exhibició d'un document d'identitat oficial proveït d'una fotografia i n'ha de conservar una còpia.

- Si el client és una persona jurídica, el subjecte obligat ha d'exigir:

* Document fefaent acreditatiu de la seva denominació, forma jurídica, domicili i objecte social, i n'ha de conservar una còpia.

* Justificació, de la mateixa manera que ho preveu l'apartat c) primer guió d'aquest article, de la identitat de la persona física que, d'acord amb la documentació presentada, té poders de representació de l'entitat i dels poders i les facultats atorgats.

d) L'obtenció d'informació sobre el propòsit i l'índole prevista de la relació de negoci amb el client."

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"3. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures constants de vigilància quant a les noves tecnologies per tal d'evitar la seva utilització indeguda per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i qualsevol acció que provoqui una falsa identificació del client en totes les transaccions realitzades a distància."

3. Es modifica l'apartat 4 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"4. Queden prohibits els comptes o les llibretes d'estalvi anònims o amb noms ficticis."

Article 7. ***Modificació de l'article 49 bis***

Es modifica l'article 49 bis de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats han de verificar amb diligència la identitat del client i dels veritables drethavents, abans d'establir cap transacció o relació de negoci.

2. No obstant l'establert a l'apartat anterior, la comprovació de la identitat del client i del veritable drethavent es pot realitzar amb posterioritat a la primera relació de negoci, quan sigui necessari per no posar obstacles al desenvolupament de l'operació sempre que el risc de blanqueig o del finançament del terrorisme sigui feble. El procés d'identificació s'ha de concloure tan aviat com sigui possible. En el cas que es desenvolupi una operació sense la comprovació prèvia de la identitat del client i del veritable drethavent, i de forma prèvia a la seva realització, cal redactar una memòria descriptiva de les circumstàncies que impedeixen la identificació, de les dades que es coneixen del client i el drethavent, i també de l'operació, detallant els aspectes necessaris per a un seguiment posterior dels diners objecte de la transacció o per a una traçabilitat correcta dels negocis jurídics realitzats.

3. En l'àmbit de les assegurances de vida, la comprovació de la identitat es pot realitzar amb posterioritat a la contractació de la pòlissa sempre que aquesta comprovació es faci abans del desembossament o del moment en què el beneficiari es proposi exercir els drets que la pòlissa li atorga.

4. Es pot procedir a l'obertura de comptes bancaris abans de la identificació i verificació del client i del veritable drethavent sempre que hi hagi garanties que no s'efectuaran operacions fins que s'hagin complert els deures d'identificació i verificació.

5. En cas que la identificació del client i dels veritables drethavents no es pugui realitzar d'acord amb l'article 49, els subjectes obligats financers no poden establir una relació de negoci o efectuar operacions o transaccions i han de valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

En el cas de relacions ja iniciades, s'ha de posar fi a la relació de negoci i valorar la transmissió d'una comunicació a la UIF.

6. Els subjectes obligats han d'aplicar també els procediments de diligència deguda respecte dels clients existents, en el moment oportú en funció de l'anàlisi del seu risc."

Article 8. ***Modificació de l'article 49 ter***

Es modifica l'article 49 ter de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. No obstant l'establert en els articles anteriors, els subjectes obligats poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis d'aquesta Llei, sempre que el client sigui un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

La UIF ha de mantenir en la seva pàgina web una llista actualitzada dels estats i territoris que tinguin la condició de país tercer equivalent als efectes d'aquesta Llei.

2. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis en relació amb els productes i les transaccions següents:

a) Les pòlisses d'assegurança de vida amb una prima anual que no superi els 1.000 euros o amb una prima única que no superi els 2.500 euros.

b) Les pòlisses d'assegurança per a plans de pensions, sempre que no incloguin clàusula de rescat ni puguin servir de garantia per a un préstec.

c) Els plans de pensions, jubilació o similars que incloguin l'abonament de prestacions de jubilació als empleats, sempre que les cotitzacions es facin a través de deduccions en el salari i les normes del pla no permetin la cessió de la seva participació.

d) El diner electrònic quan l'import màxim d'emmagatzemament no superi els 250 euros si aquest no és recarregable, o l'import total disponible en un any natural estigui limitat a 2.500 euros, excepte quan el portador demani el reembossament d'una quantitat igual o superior a 1.000 euros en un mateix any.

e) Altres productes o transaccions que suposin un baix risc de blanqueig o de finançament del terrorisme d'acord amb els comunicats tècnics de la UIF.

En tot cas, cal acompanyar l'expedient de cada operació amb una nota breu per identificar i justificar el comunicat tècnic de la UIF aplicat a cada cas.

3. Els subjectes obligats financers també poden reduir el compliment de les obligacions establertes en les lletres (c), (d) i (e) de l'apartat 1 de l'article 49 i en l'apartat 1 de l'article 49 bis, en relació amb els clients següents:

a) societats cotitzades en mercats regulats de la Unió Europea i de països tercers amb requisits d'informació compatibles amb el dret comunitari que regula la supervisió i la transparència dels mercats de valors i els instruments financers;

b) institucions, organismes i altres entitats que actuïn en nom propi i que integrin l'Administració pública andorrana, la d'un estat membre o les institucions de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent.

4. En tots els casos previstos en aquest article els subjectes obligats han d'obtenir la informació suficient per confirmar que el client compleix les condicions per aplicar les mesures simplificades de diligència deguda, circumstància que implica, com a mínim, identificar i verificar la identitat del client i fer el seguiment de la relació comercial per tal de garantir que es manté el compliment continu dels requisits per aplicar aquest article.

5. No es poden aplicar mesures simplificades de diligència deguda:

a) Quan hi hagi sospites d'un acte de blanqueig o finançament del terrorisme.

b) Quan els subjectes obligats tinguin dubtes sobre la veracitat dels documents, informacions i qualsevol altres dades prèviament obtingudes a l'efecte de la verificació del compliment de les condicions requerides per l'apartat 3 d'aquest article.

c) Quan hi hagi situacions que puguin presentar un risc elevat de blanqueig o finançament del terrorisme.

d) En relació a les persones o entitats que la Comissió europea determini i que la UIF publiqui en la seva pàgina web."

Article 9. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 49 quater*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 49 quater de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. Els subjectes obligats, a més de les mesures establertes en l'article 49 i 49 bis, han d'aplicar, en funció d'una anàlisi del risc, mesures de diligència reforçada en les situacions que per la seva naturalesa poden presentar un risc elevat de blanqueig o de finançament del terrorisme i almenys en les situacions següents:

a) Quan el client o el beneficiari efectiu no hagi estat físicament present per a la seva identificació s'han d'adoptar mesures específiques i adequades per compensar l'increment de risc a través d'una o més de les mesures següents:

- Garantir la determinació de la identitat del client i del beneficiari efectiu a través de documents, dades o informacions addicionals.

- Adoptar mesures complementàries per tal de comprovar o certificar els documents aportats o demanar una certificació de confirmació emesa per un subjecte obligat financer subjecte a la present Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un país tercer equivalent.

- Garantir que el primer pagament de l'operació s'efectuï a través d'un compte obert a nom del client amb un subjecte obligat financer sotmès a aquesta Llei o una entitat de crèdit o financera establerta en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer equivalent.

b) En les relacions de corresponsalia bancària amb entitats estrangeres, correspon a les entitats de crèdit corresponsals andorranes:

- Reunir informació suficient sobre l'entitat corresponsal estrangera per comprendre la naturalesa de la seva activitat i determinar, a partir d'informacions de domini públic, la seva reputació i la qualitat de la seva supervisió.

- Avaluar que els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client són adequats i efectius.

- Obtenir l'autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.

- Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

- Respecte dels comptes de transferència de pagaments en altres places (*payable-through accounts*), han de tenir garanties que l'entitat corresponsal estrangera ha comprovat la identitat i aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte dels clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresponsal andorrana i que, a sol·licitud d'aquesta, pot facilitar les dades necessàries a efectes d'identificació i verificació del client i el veritable drethavent.

c) En relació amb les transaccions o relacions de negoci amb persones políticament exposades que exerceixin funcions públiques importants d'un altre Estat, correspon als subjectes obligats:

- Disposar de procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si el client o el beneficiari efectiu és una persona políticament exposada.

- Obtenir l'autorització de l'alta direcció per establir una relació de negoci amb els dits clients.

- Adoptar les mesures adequades per determinar l'origen del patrimoni i els fons objecte de la relació de negoci o transacció.

- Realitzar una supervisió reforçada i permanent de la relació de negoci.

Aquestes obligacions són igualment aplicables quan, amb posterioritat a la identificació i verificació inicial d'un client o beneficiari efectiu, aquest client o beneficiari passi a ser una persona políticament exposada."

Article 10. ***Creació de l'article 49 sixties***

Es crea l'article 49 sixties a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Article 49 sixties. *Transferències de fons*

1. A l'efecte d'aquest article s'entén per:

a) Ordenant: persona física o jurídica, titular d'un compte, que autoritza una transferència de fons des del compte o, en cas que no hi hagi un compte, persona física o jurídica que ordena una transferència de fons;

b) Beneficiari: persona física o jurídica que sigui el beneficiari final previst dels fons transferits;

c) Prestador de serveis de pagament: persona física o jurídica l'activitat empresarial de la qual inclogui la prestació del servei de transferència de fons;

d) Transferència de fons: qualsevol transacció efectuada en nom d'un ordenant a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments per mitjans electrònics autoritzat a fi de posar fons a la disposició d'un beneficiari a través d'un subjecte obligat financer o un altre prestador de serveis de pagaments autoritzat, amb independència de si l'ordenant i el beneficiari són la mateixa persona;

e) Número d'identificació de la transacció: combinació de lletres, números o símbols determinada pel prestador del servei de pagaments, conformement als protocols del sistema de pagaments i liquidació o del sistema utilitzat per realitzar la transferència de fons.

2. Les transferències de fons transfrontereres realitzades pels subjectes obligats financers han d'incloure informació completa sobre l'ordenant. La informació completa sobre l'ordenant ha d'incloure les dades següents:

a) Nom de l'ordenant.

b) Número de compte d'origen de la transferència.

En absència de número de compte, el subjecte obligat financer ha d'acompanyar la transferència amb un número d'identificació de la transacció que permeti el seu seguiment fins a l'ordenant.

c) Adreça de l'ordenant. L'adreça pot ser reemplaçada pel lloc i la data de naixement de l'ordenant, pel seu número de client o pel seu número nacional d'identitat.

En les transferències nacionals de qualsevol import, la informació es pot limitar al número de compte d'origen de la transferència o a un número d'identificació de la transacció, sempre que el subjecte obligat financer que executa la transferència pugui proporcionar la informació completa sobre l'ordenant a l'entitat destinatària de la transferència o a la UIF, en un període de tres dies hàbils.

Els subjectes obligats financers han d'informar degudament sobre el règim de transmissió de dades relatives als ordenants de transferències, amb anterioritat a la seva execució.

3. Els subjectes obligats financers verificaran la informació completa sobre l'ordenant abans de transferir els fons, en els termes que estableix l'article 49 bis.

En el cas de les transferències de fons des d'un compte, la verificació es considerarà efectuada quan la identitat de l'ordenant hagi estat verificada en ocasió de l'obertura del compte.

En el cas de transferències de fons no efectuades des d'un compte, els subjectes obligats financers només estaran obligats a verificar la informació sobre l'ordenant quan l'import sigui superior a 1.000 euros, excepte si la transacció es realitza en diverses operacions que semblen estar vinculades i juntes excedeixen aquest import.

4. Quan els subjectes obligats financers siguin destinataris de transferències que no incloguin la informació sobre l'ordenant que requereix aquest article hauran d'obtenir la informació requerida i, en cas de no obtenir-la, rebutjar la transferència.

Quan, de forma periòdica, un prestador de serveis de pagaments no faciliti la informació sobre l'ordenant que es regula a l'apartat 2 d'aquest article, el subjecte obligat financer destinatari prendrà mesures que poden anar des d'emetre, inicialment, un advertiment o fixar un termini abans de rebutjar tota futura transferència de fons, fins a decidir si restringeix o anul·la la relació comercial.

El subjecte obligat financer ha d'informar la UIF d'aquest fet.

5. Els subjectes obligats financers han de considerar la falta d'informació sobre l'ordenant, o el fet que aquesta informació sigui incompleta, com un factor per valorar si la transferència de fons o qualsevol operació relacionada amb aquesta transferència resulta sospitosa i si han de comunicar-ho a la UIF.

6. Les disposicions d'aquest article no són aplicables a:

a) Les transferències de fons efectuades fent servir una targeta de crèdit o de dèbit a condició que:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant.

b) Les transferències de fons efectuades en diner electrònic excepte quan l'import transferit sigui superior a 1.000 euros.

c) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan s'abonin per endavant i no excedeixin els 150 euros.

d) Les transferències de fons efectuades mitjançant telèfon mòbil o qualsevol altre dispositiu digital o de tecnologia de la informació, quan siguin de postpagament i compleixin totes les condicions següents:

- el beneficiari hagi formalitzat un acord amb un subjecte obligat financer que permeti el pagament de béns i serveis, i

- un número d'identificació de la transacció acompanyi totes les transferències de fons i permeti fer el seguiment de l'operació fins a l'ordenant."

Article 11. ***Modificació de l'article 50***

Es modifica l'article 50 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Als efectes del compliment de les obligacions previstes en les lletres (c) i (d) de l'apartat 1 de l'article 49 d'aquesta Llei, els subjectes obligats financers o no financers poden delegar la seva aplicació efectiva en subjectes tercers obligats sotmesos a aquesta Llei o a la legislació d'un estat membre de la Unió Europea o d'un altre país tercer equivalent. No obstant això, el subjecte obligat delegant continua sent responsable del compliment d'aquestes obligacions.

Aquest règim no serà aplicable a les relacions d'externalització o agència quan, en virtut d'un acord contractual, el proveïdor de serveis d'externalització o agent hagi de ser considerat com a part del subjecte obligat.

Els subjectes obligats, sense perjudici de mantenir la plena responsabilitat respecte del client, podran acceptar les mesures de diligència deguda practicades per les seves sucursals i filials amb participació majoritària domiciliades a Andorra, en un estat membre de la Unió Europea o en un altre país tercer, amb les limitacions i condicions que puguin derivar de l'article 44 d'aquesta Llei."

Article 12. ***Modificació de l'apartat (a) de l'article 51***

Es modifica l'apartat (a) de l'article 51 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"a) La data de finalització de les seves relacions de negoci amb els clients habituals."

Article 13. ***Modificació dels apartats 1 i 2 de l'article 52***

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 52 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queden redactats com segueix:

"1. Els subjectes obligats financers han de:

a) Contractar anualment una auditoria externa independent per tal de verificar el compliment dels preceptes d'aquesta Llei i trametre una còpia de l'informe emès a aquests efectes a la UIF.

b) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i notificar-ho a la UIF.

c) Establir procediments de control i d'auditoria interna.

La UIF ha d'establir mitjançant comunicats tècnics els criteris que cal seguir en matèria d'auditories.

2. Els subjectes obligats no financers que siguin entitats jurídiques han de:

a) Designar l'òrgan de control intern i comunicació encarregat de l'organització i la vigilància del compliment de les normes per la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme i ho han de notificar a la UIF.

b) Establir procediments de control interns.

Els subjectes obligats no financers que siguin persones físiques titulars de les activitats que determinen la seva condició de subjectes obligats, tenen la condició d'òrgan de control intern i comunicació."

Article 14. ***Modificació de l'article 55***

Es modifica l'article 55 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. La UIF coopera amb els altres organismes estrangers equivalents.

2. Tota sol·licitud d'informació realitzada per la UIF a altres organismes estrangers equivalents, i viceversa, s'ha d'acompanyar d'una exposició succinta dels fets pertinents dels quals es tingui coneixement. La sol·licitud ha d'indicar com s'utilitzarà la informació sol·licitada."

Article 15. *Modificació de l'article 56*

Es modifica l'article 56 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"1. La tramesa d'informació relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional, inclosos els extractes de registre d'antecedents, a altres organismes estrangers equivalents és efectuada per la UIF a demanda d'aquests organismes, sempre amb l'autorització prèvia del màxim responsable de la UIF, i està supeditada al fet que la part receptora de la informació acrediti prèviament a la tramesa que reuneix les condicions següents:

a) la reciprocitat en l'intercanvi d'informació;

b) el compromís, per part de l'estat receptor, de no utilitzar la informació per a cap altra finalitat que no sigui la que persegueix aquesta Llei;

c) que els serveis estrangers receptors de la informació estiguin sotmesos, sota sanció penal, al manteniment del secret professional.

Amb subjecció a les mateixes condicions, la UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents, sense sol·licitud prèvia, informació rellevant relativa a operacions o projectes d'operacions relacionades amb el blanqueig de diners, el finançament del terrorisme i la delinqüència internacional.

2. La UIF pot rebutjar facilitar informació que pugui perjudicar una investigació penal en curs al Principat d'Andorra, o, en casos excepcionals, quan facilitar la informació sigui clarament desproporcionat en relació amb els interessos legítims d'una persona física o jurídica o del Principat d'Andorra o sigui contrària en algun altre sentit als principis fonamentals de l'ordenament jurídic andorrà. El rebuig a la sol·licitud s'haurà d'explicar adequadament a l'organisme estranger equivalent sol·licitant."

Article 16. *Creació del "Capítol cinquè. Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu"*

Es crea un nou capítol al títol II de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, relatiu a la lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Capítol cinquè**.** *Declaració de transport transfronterer de diners en efectiu*

Article 61. *Definició de diners en efectiu*

Als efectes de l'obligació de declaració que regula aquest capítol, es consideren diners en efectiu:

- els efectes negociables al portador, inclosos els instruments monetaris com els xecs de viatge, instruments negociables (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament), ja siguin estesos al portador, endossats sense restricció, estesos a l'ordre d'un beneficiari fictici o en una altra forma en virtut de la qual la seva titularitat es transmeti al lliurament i els instruments incomplets (inclosos xecs, pagarés i ordres de pagament) firmats però amb omissió del nom del beneficiari;

- els diners en metàl·lic (bitllets de banc i monedes que estiguin en circulació com a instrument de canvi).

No es consideren diners en efectiu els xecs nominatius.

Article 62. *Obligació de declarar*

1. Tota persona física que entri o surti del Principat d'Andorra i sigui portadora d'una suma de diners en efectiu igual o superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera ho ha de declarar a la Duana en els termes establerts en aquest capítol. L'obligació de declarar no s'haurà complert quan la informació facilitada sigui incorrecta o incompleta.

2. La declaració prevista en l'apartat 1 ha de contenir dades relatives:

a) al declarant: nom i cognoms, lloc i data de naixement i nacionalitat;

b) al propietari dels diners en efectiu;

c) al destinatari dels diners en efectiu;

d) a l'import i la natura dels diners en efectiu;

e) a la procedència i l'ús previst dels diners en efectiu;

f) a l'itinerari de transport;

g) al mitjà de transport.

3. La informació s'ha de facilitar per escrit o telemàticament en els termes que s'estableixin reglamentàriament. En el cas de declaració escrita s'ha de lliurar una còpia diligenciada al declarant.

Article 63. *Facultats de control i inspecció*

1. Amb la finalitat de comprovar el compliment de l'obligació de declarar que estableix l'article anterior, els funcionaris del Cos de Duana estan facultats per controlar i inspeccionar les persones físiques, els seus equipatges i els seus mitjans de transport.

2. L'omissió de la declaració quan sigui preceptiva o la falta de veracitat de les dades consignades determinarà que els funcionaris de la Duana intervinguin el 25% de l'excés sobre 10.000 euros amb un mínim de 600 euros, que es constituirà en

garantia de les sancions que eventualment resultin del procediment sancionador.

3. En els supòsits d'intervenció de diners en efectiu previstos a l'apartat 2 d'aquest article, la Duana haurà de lliurar una acta d'intervenció que indiqui expressament les circumstàncies que l'hagin motivat.

L'acta d'intervenció tindrà valor probatori, sense perjudici de les proves que els interessats puguin aportar en defensa dels seus interessos.

Article 64. *Registre i tractament de la informació*

1. La Duana ha de registrar i tractar la informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració i de l'exercici de les facultats d'inspecció que regulen els articles anteriors i l'ha de trametre a la UIF i a la Policia.

2. Quan, amb independència de l'obligació de declarar, hi hagi sospites de relació dels diners en efectiu amb el blanqueig de diners o valors o el finançament del terrorisme, els funcionaris de Duana ho han de comunicar a la UIF i a la Policia.

Article 65. *Intercanvi d'informació*

1. La UIF pot trametre a altres organismes estrangers equivalents la informació rebuda d'acord amb els articles anteriors, en els termes i les condicions que estableix l'article 56 d'aquesta Llei.

2. Quan hi hagi indicis que una suma de diners en efectiu té relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que afecti negativament els interessos financers de la Unió Europea, aquesta informació s'ha de transmetre també a la Comissió Europea.

Article 66. *Règim sancionador*

1. L'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 té la consideració d'infracció greu i s'ha de sancionar amb multa mínima de 600 euros fins al 25% de la quantitat en excés de 10.000 euros.

2. La competència per sancionar l'incompliment de l'obligació de declarar que estableix l'article 62 correspon al Cos de Duana. El procediment sancionador per sancionar aquesta infracció se substancia d'acord amb el procediment sancionador establert en matèria duanera.

3. Per a la graduació de les sancions s'han de considerar especialment els criteris següents: el grau de culpabilitat del responsable; la quantia de diners en efectiu transportats; la gravetat del cas i la naturalesa dels perjudicis causats; la reincidència per la comissió, en el termini de dos anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa sancionada per resolució administrativa ferma, i la capacitat econòmica de l'infractor."

Disposició derogatòria

Queda derogat l'article 42 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, així com qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que es contradigui amb el que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de dos mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions complementàries de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

Disposició final segona

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi i/o modifiqui les disposicions reglamentàries oportunes per executar-la i desenvolupar-la.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, es tramet al M.I. Sr. Síndic General, als efectes escaients.

Sofia Garrallà Tomàs
Vicepresidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

Sílvia Riva González
Presidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.1 Projectes de llei qualificada

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació al **Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal.**

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 3 d'octubre del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Informe de la Ponència de la Comissió Legislativa d'Interior

La M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs, del Grup Parlamentari Demòcrata, nomenada ponent per la Comissió Legislativa d'Interior el dia 27 de setembre del 2013, a la vista del Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal

Exposició de motius

El 14 de novembre del 2012 es va produir la darrera modificació del Codi penal, que obeïa, com es deia en la seva exposició de motius, a l'adequació del text punitiu a les recomanacions del Greco (Grup d'Estats contra la Corrupció), del qual forma part el Principat, recollides a l'informe d'avaluació del Tercer cicle sobre Andorra, i a la previsible signatura i posterior ratificació del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, adoptat a Nova York el 25 de maig del 2000, així com del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels menors contra l'explotació i l'abús sexuals, signat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

També es va aprofitar l'ocasió per introduir certes modificacions, aquesta vegada recomanades pel Moneyval, en matèria de lluita contra el finançament del terrorisme.

Continuant en aquesta línia, avui es modifiquen o, si escau, es creen altres articles de més importància seguint també certes recomanacions que va fer el Moneyval en el seu quart informe d'avaluació, del 8 de març del 2012, i que afecten principalment el tractament de la figura del blanqueig de diners o valors, la manipulació de mercats i l'ús d'informació privilegiada.

El tipus de blanqueig de diners o valors ha estat modificat i ampliat tant en relació amb les conductes típiques, com en relació amb el subjecte actiu del tipus, com, finalment, en relació amb els delictes que poden originar-lo. L'adequació als convenis internacionals, en especial al Conveni de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes del 1988, conegut com el Conveni de Viena, i al Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, conegut com a Conveni de Palerm, han comportat la inclusió de certes conductes que no es recollien expressament en el tipus. També hi ha hagut una modificació important en matèria d'autoblanqueig, en desaparèixer l'exclusió de punició en relació amb les conductes de conversió i transmissió, de manera que ara es castiga la conducta de l'autor del delicte origen i es manté l'exclusió en relació amb les conductes d'adquisició, ús i possessió, així com l'ocultació o l'encobriment per respecte al principi de *non bis in idem* i al dret a no autoinculpar-se. Finalment, la llista de delictes origen del blanqueig s'ha vist augmentada considerablement, seguint les recomanacions del Moneyval i la llista de categories d'infraccions definides pel GAFI (Grup d'Acció Financera).

Pel que fa a la manipulació de mercats i a l'ús d'informació privilegiada, s'ha procedit a crear dos nous tipus de conductes delictives, atès que aquestes conductes no es trobaven fins ara recollides en el Codi penal andorrà. Així hi trobem, d'una banda, el delicte d'ús d'informació privilegiada, que castiga l'ús o la revelació d'informació privilegiada relativa a instruments financers per treure'n un benefici i que completa l'altre ús d'informació privilegiada que prové d'una autoritat o un funcionari. D'altra banda, s'hi inclou el delicte de manipulació de mercat, que castiga la realització d'operacions i la difusió de rumors o informacions falses o enganyoses tendents a manipular un mercat per treure'n benefici. La incorporació d'aquests dos nous tipus al nostre ordenament jurídic permet donar complida resposta en matèria de cooperació penal internacional. També s'han produït noves modificacions en relació amb la llibertat sexual de menors en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, que afecten conductes relatives a la prostitució i la pornografia. També s'han produït certes modificacions en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars. No solament s'estén la competència dels nostres tribunals als nostres residents, mentre que fins ara s'estenia únicament als nacionals en mèrits dels principis de personalitat activa i passiva, sinó que també apareixen noves figures com l'assetjament o l'assetjament sexual.

Així mateix, el Conveni del Consell d'Europa sobre la cibercriminalitat, fet a Budapest el 23 de novembre del 2001, ha obligat a castigar certs actes preparatoris de delictes contra la intimitat o el patrimoni comesos per mitjà de la informàtica.

Igualment, s'han modificat alguns articles relacionats amb la moneda per tal d'incorporar al Codi penal les disposicions de la Decisió marc 2000/383/JHA, del 29 de maig del 2000, sobre l'increment de la protecció, per mitjà de sancions penals i d'altres, contra la falsificació de moneda en relació amb la introducció de l'euro i de la Decisió marc 2001/413/JHA, del 28 de maig del 2001, de la lluita contra el frau i la falsificació de mitjans de pagament diferents de l'efectiu, ambdós incloses en l'Annex de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea el 30 de juny del 2011.

Finalment, els operadors judicials han aportat la seva contribució proposant modificacions funcionals que han comportat la desaparició de certes contravencions penals inusuals afortunadament al nostre país o que, tot i donar-se alguna vegada, trobaven millor solució en el camp civil o administratiu, per fer realitat així el principi de mínima intervenció que regeix el Dret penal.

Tot i l'extensió de la modificació que avui s'opera, les relacions internacionals i la necessitat de lluitar contra la delinqüència i els nous mitjans que utilitza, tant al Principat com a l'estranger, no permeten dur-nos a la conclusió que amb aquesta modificació s'haurà donat estabilitat i seguretat jurídica per un llarg temps en matèria d'infraccions penals. Per molt que aquest sigui el desig del legislador, la realitat i les circumstàncies demostren que la norma penal que havia restat immutable en temps pretèrits avui en dia persegueix el canvi social que es produeix sense pausa i s'hi ha d'adequar de manera regular i continuada.

Esmena 1 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

Es proposa modificar el redactat del cinquè paràgraf de l'exposició de motius amb el següent text:

"Pel que fa a la manipulació de mercats i a l'ús d'informació privilegiada, s'ha procedit a crear dos nous tipus de conductes delictives, atès que aquestes conductes no es trobaven fins ara recollides en el Codi penal andorrà. Així hi trobem, d'una banda, el delicte d'ús d'informació privilegiada, que castiga l'ús o la revelació d'informació privilegiada relativa a instruments financers per treure'n un benefici i que completa l'altre ús d'informació privilegiada que prové d'una autoritat o un funcionari. D'altra banda, s'hi inclou el delicte de manipulació de mercat, que castiga la realització d'operacions i la difusió de rumors o informacions falses o enganyoses tendents a manipular un mercat per treure'n benefici. La incorporació d'aquests dos nous tipus al nostre ordenament jurídic permet donar complida resposta en matèria de cooperació penal internacional. També s'han produït noves modificacions en relació amb la llibertat sexual de menors en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, que afecten conductes relatives a la prostitució i la pornografia. També s'han produït certes modificacions en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars. No solament s'estén la competència dels nostres tribunals als nostres residents, mentre que fins ara s'estenia únicament als nacionals en mèrits dels principis de personalitat activa i passiva, sinó que també apareixen noves figures com l'assetjament, l'assetjament sexual o el ciberassetjament."

Article 1. ***Modificació de l'apartat 6 de l'article 8***

Es modifica l'apartat 6 de l'article 8 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"6.a) La llei penal andorrana s'aplica a tota infracció penal intentada o consumada fora del territori del Principat d'Andorra quan un conveni internacional atribueixi competència a la jurisdicció andorrana.

b) En mèrits dels convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten a la lletra *d* següent, la llei penal andorrana s'aplica també a les infraccions penals intentades o consumades fora del territori del Principat d'Andorra per una persona estrangera legalment resident al Principat o quan la víctima és una persona estrangera legalment resident al Principat.

c) En mèrits dels convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten al paràgraf següent, els requisits de les lletres *a* i *c* de l'apartat 4 no són aplicables quan el responsable de la infracció és un nacional andorrà, un estranger legalment resident o un no-resident que es troba a Andorra i no pot ser extradit per raó de la seva nacionalitat.

d) Els convenis i les infraccions a què es refereixen els paràgrafs anteriors són els següents:

- Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, relatiu a les infraccions contra la llibertat sexual dels infants.

- Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars."

Esmena 2 **De modificació**

Grup Mixt (1)

Es proposa modificar el redactat de l'article 1 (Modificació de l'apartat 6 de l'article 8) en els subapartats b) i c) procedint a substituir-los pel redactat següent (la negreta és només als efectes de facilitar la lectura dels mots que s'esmenen i s'introdueixen):

"b) En mèrits dels convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten a la lletra d següent, la llei penal andorrana s'aplica també a les infraccions penals intentades o consumades fora del territori del Principat d'Andorra per una persona estrangera legalment resident al Principat o quan la víctima és una persona estrangera **resident habitual** al Principat.

c) **En els supòsits previstos als** convenis que s'esmenten al paràgraf següent, els requisits **de doble incriminació i exigència de denúncia o querella prèvia recollits a** les lletres a i c de l'apartat 4 no són aplicables quan el responsable de la infracció és un nacional andorrà, un estranger **resident habitual** o un no-resident que es troba a Andorra i no pot ser extradit per raó de la seva nacionalitat."

Motivació

1/ Substitució de l'expressió "legalment resident" per "resident habitual", en compliment dels Convenis d'Istanbul (art. 44) i Lanzarote (art. 25), i a fi d'evitar buits de punibilitat en relació als residents habituals sense residència legal.

2/Substitució de "en mèrits dels convenis" per "en els supòsits previstos als convenis", per evitar dubtes interpretatius, en relació a si els delictes que poden perseguir-se sense control de doble incriminació i denúncia o querella prèvia són tots els recollits als Convenis o només aquells que expressament s'exceptuen del compliment d'aquests requisits.

Tingui's en compte que segons l'art. 25.4 del Conveni de Lanzarote només s'ha de prescindir de la doble incriminació respecte dels delictes dels arts. 18, 19, 20.1, a) i 21.1, a i b); i, segons l'art. 44.3 del Conveni d'Istanbul, només cal prescindir de la doble incriminació i requisit de denúncia respecte dels delicte recollits als arts. 36, 37, 38, 39.

3/ S'hauria d'especificar que els requisits dels que es pot prescindir no són tots els de les lletres a) i c), sinó només la doble incriminació i denúncia prèvia. Altrament, també es podria acabar prescindint del requisit que la infracció no estigui prescrita [lletra a), segon incís], sense motiu aparent.

Esmena 3 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)

Es proposa modificar el redactat de l'article 1 amb el següent text:

"Article 1. *Modificació de l'apartat 6 de l'article 8*

Es modifica l'apartat 6 de l'article 8 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"6.a) La llei penal andorrana s'aplica a tota infracció penal intentada o consumada fora del territori del Principat d'Andorra quan un conveni internacional atribueixi competència a la jurisdicció andorrana.

b) En mèrits dels convenis indicats anteriorment, la llei penal andorrana s'aplica també a les infraccions penals intentades o consumades fora del territori del Principat d'Andorra per una persona estrangera legalment resident al Principat o quan la víctima és una persona estrangera legalment resident al Principat.

c) En mèrits dels convenis indicats, els requisits de les lletres a i c de l'apartat 4 no són aplicables quan el responsable de la infracció és un nacional andorrà, un estranger legalment resident o un no-resident que es troba a Andorra i no pot ser extradit per raó de la seva nacionalitat.

d) Sens perjudici que puguin existir d'altres convenis que atribueixin competència a la jurisdicció andorrana, en tot cas l'atribueixen els següents:

- Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, relatiu a les infraccions contra la llibertat sexual dels infants.

- Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars.""

MOTIVACIÓ

La proposta introdueix, aparentment, criteris d'ampliació de la competència de la jurisdicció penal andorrana a fets comesos fora del territori del Principat d'Andorra. El supòsit de la lletra d) tal com ve redactat, permet sostenir que els únics casos als quals s'estendrà la jurisdicció penal del Principat són els que es contenen en els dos Convenis referits, i exclusivament a ells. I això encara que s'arribi a subscriure un Conveni que permetés directament, sense necessitat de cap acte de transposició de la legislació interna, l'extensió de la Jurisdicció (Convenis *self executing*).

D'aquesta manera, la Llei Qualificada del Codi Penal no serviria per si mateixa per fonamentar l'extensió de la jurisdicció a altres casos diferents als compresos en els dos Convenis al fet que s'al·ludeix en la lletra d).

L'esmena presentada permet que siguin els diferents Convenis subscrits pel Principat d'Andorra els que puguin servir de títol habilitant per a l'extensió de la jurisdicció penal.

Article 2. *Modificació de l'apartat 7 de l'article 30*

Es modifica l'apartat 7 de l'article 30 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"7. La reincidència. Hi ha reincidència quan, en el moment de cometre el delicte, el culpable hagi estat condemnat per sentència ferma per un delicte que tingui assenyalada una pena igual o superior, o per diversos delictes encara que tinguin assenyalada una pena inferior. En tot cas només generen reincidència els delictes compresos en el mateix títol i que siguin de la mateixa naturalesa. No es tenen en compte els antecedents penals quan es donen les condicions legalment establertes per a la rehabilitació del reu.

En els delictes de tràfic de drogues, de segrest, de venda il·legal d'armes, els relatius a la prostitució, els de terrorisme, de falsificació de moneda, de blanqueig de diners i tots els delictes comesos en forma de criminalitat organitzada, i en els esmentats a la lletra *d* de l'apartat 6 de l'article 8, els antecedents per condemna a l'estranger per fets constitutius dels mateixos delictes previstos en aquest Codi s'han d'equiparar als antecedents nacionals per a l'aplicació d'aquesta circumstància."

Article 3. *Modificació de l'article 38*

Es modifica l'article 38 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 38. *Penes complementàries per als delictes*

1. En els delictes majors el tribunal pot imposar la pena complementària d'expulsió temporal o definitiva de la persona condemnada de nacionalitat estrangera.

En els delictes majors i menors el tribunal pot imposar la pena complementària de privació temporal o definitiva del permís d'arma, de la llicència de caça o pesca i/o la de treballs en benefici de la comunitat, fins a un màxim de dos anys si es tracta d'un delicte major i d'un any si es tracta d'un delicte menor.

2. En els supòsits que tinguin relació amb el delicte comès el tribunal pot imposar, per un termini no superior a deu anys en cas de delicte major o a 3 anys en cas de delicte menor o per un termini no superior al de la més greu de les penes principals imposades si fossin de major durada, una o diverses de les penes següents:

a) Inhabilitació per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.

b) Suspensió per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.

c) Privació del permís de conduir.

d) Prohibició d'emetre xecs o d'utilitzar targetes de crèdit.

e) Prohibició de contractar amb les administracions públiques.

3. En els delictes contra la vida, la integritat física i moral, la llibertat sexual, i en els delictes d'amenaces, atenent les relacions entre el culpable i la víctima i la necessitat de protecció de la víctima o de tercers, el tribunal pot imposar la pena complementària de prohibició de contactar amb la víctima, fins a un màxim de dotze anys en cas de delicte major i de sis anys en cas de delicte menor.

4. En els delictes majors i menors que no tinguin prevista com a principal la pena de multa, el tribunal pot imposar la pena complementària de multa, sempre que tingui relació amb el delicte comès, amb els límits següents:

a) En cas de delicte major, fins a 150.000 euros o fins al doble del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o benefici obtingut o que

respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió del delicte, si era superior.

b) En cas de delicte menor, fins a 30.000 euros o fins al tant del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o del benefici obtingut, o que respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió del delicte, si era superior."

Article 4. *Modificació de l'article 49*

Es modifica l'article 49 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 49. *Treballs en benefici de la comunitat*

La pena de treballs en benefici de la comunitat consisteix en la prestació no retribuïda de serveis d'utilitat pública a favor de l'Estat, d'altres entitats públiques, d'associacions o de fundacions. En tot cas requereix el consentiment previ del condemnat.

El tribunal ha de fixar el tipus i les condicions de treball tenint en compte que la seva finalitat és la reinserció social del condemnat i no la satisfacció d'interessos econòmics.

La durada diària ha de ser de dos a vuit hores. No obstant això, si el condemnat realitza una activitat professional o laboral remunerada, el règim dels períodes de treball ha de ser fixat pel tribunal de manera que no perjudiqui la jornada laboral del condemnat ni excedeixi del màxim d'hores extraordinàries legalment permeses.

Els condemnats han de ser donats d'alta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i els és aplicable la normativa en matèria de seguretat i salut en el treball."

Article 5. *Modificació de l'apartat 1 lletra d de l'article 71*

Es modifica l'apartat 1 lletra *d* de l'article 71 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"d) Multa a la societat, l'associació o la fundació, en el cas de comissió de delictes contra la llibertat sexual de menors, contra l'ordre socioeconòmic, la seguretat en el tràfic jurídic, de corrupció, tràfic d'influències, terrorisme i finançament del terrorisme i blanqueig de diners o valors, de fins a 300.000 euros, o fins al quàdruple del benefici obtingut o que es pretenia obtenir amb la comissió del delicte, si era superior. El tribunal determina l'extensió de la multa d'acord amb la gravetat de la infracció, el patrimoni de la societat, l'associació o la fundació i l'impacte sobre els proveïdors i els drets dels treballadors."

Esmena 4 **De modificació**

Grup Mixt (2)

Es proposa modificar el redactat de l'article 5 (Modificació de l'apartat 1 lletra d de l'article 71) procedint a substituir-lo pel redactat següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

"d) Multa a la societat, l'associació o la fundació, en el cas de comissió de delictes contra la **llibertat sexual**, contra l'ordre socioeconòmic, la seguretat en el tràfic jurídic, de corrupció, tràfic d'influències, terrorisme i finançament del terrorisme i blanqueig de diners o valors, de fins a 300.000 euros, o fins al quàdruple del benefici obtingut o que es pretenia obtenir amb la comissió del delicte, si era superior. El tribunal determina l'extensió de la multa d'acord amb la gravetat de la infracció, el patrimoni de la societat, l'associació o la fundació i l'impacte sobre els proveïdors i els drets dels treballadors."

Motivació

Tot i que es compleix el Conveni de Lanzarote (art. 26) amb la sola menció a la llibertat sexual dels menors, a fi de protegir la coherència interna del Codi Penal, és preferible estendre la possibilitat d'imposar la pena de multa a la societat als delictes contra la llibertat sexual contra altres víctimes.

En cas contrari, la societat que, per exemple, es dediqués a l'explotació sexual d'adults amb fi de lucre no podria ser sancionada amb aquesta pena.

Article 6. *Modificació de l'article 114*

Es modifica l'article 114 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 114. *Maltractaments en l'àmbit domèstic*

1. El qui exerceixi violència física o psíquica sobre el qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o la persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga de convivència o sobre els ascendents, descendents, germans propis o d'aquesta persona, o qualsevol altra persona subjecta a la guarda de l'un o l'altre, o amb la qual convisqui, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o intencionadament davant d'un menor d'edat.

2. La pena ha de ser de presó de tres mesos a tres anys quan es doni una de les circumstàncies previstes

al punt 2 de l'article 113, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu causat."

Esmena 5 **De modificació**

Grup Mixt (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 6 (Modificació de l'article 114) procedinta substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

"1. El qui **de manera habitual** exerceixi violència física o psíquica sobre el qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o **la persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga** o sobre els ascendents, descendents, germans propis o d'aquesta persona, o qualsevol altra persona subjecta a la guarda de l'un o l'altre, o amb la qual convisqui, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.

2. La pena ha de ser de presó de tres mesos a tres anys quan es doni una de les circumstàncies previstes al punt 2 de l'article 113, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu causat."

Motivació

1/ Manteniment del requisit d'habitualitat, que és el que justifica l'agreujament punitiu.

2/ Supressió del requisit de convivència respecte de la parella de fet, a fi de complir el Conveni d'Istanbul, arts. 3, b) i 46.

En efecte, l'art. 46 del Conveni d'Istanbul recull la "*parella de fet*" que, segons la definició de violència domèstica de l'art. 3, b), no requereix la convivència, doncs ha d'incloure les: "*...parelles de fet antigues o actuals, independentment de què l'autor del delicte comparteixi o hagi compartit el mateix domicili que la víctima*".

3/ Supressió del requisit d'intencionalitat en la comissió de la conducta contra o davant un menor. L'exigència de dol es deriva del sistema d'incriminació específica de la imprudència (art. 13 Codi Penal). Per tant, exigir un element subjectiu de l'injust no contemplat al Conveni podria restringir injustificadament l'aplicació de la norma.

Article 7. *Creació de l'article 139 bis*

Es crea un nou article 139 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 139 bis. *Assetjament*

El qui, amb la intenció d'instil·lar a una persona un sentiment de por per la seva seguretat, adopta de manera repetida i regular, directament o indirectament, un comportament amenaçador envers ella o les persones del seu entorn ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest."

Esmena 6 **De modificació**

Grup Mixt (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 7 (Creació d'un article 139 bis) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

"El qui **instil·li** a una persona un sentiment de por per la seva seguretat, **mitjançant l'adopció** de manera repetida, directament o indirectament, **d'**un comportament amenaçador envers ella o les persones del seu entorn ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat."

Motivació

1/Exigir regularitat, a més de reiteració, podria restringir injustificadament l'àmbit aplicatiu del tipus, quan la sola reiteració pot ser suficient per a afectar la llibertat de la persona, que és el bé jurídic protegit.

2/ Exigir un requisit d'intencionalitat afegit al dol podria igualment restringir injustificadament les possibilitats d'aplicació de la norma, quan el subjecte defensi que va actuar per enamorament, gelosia, etc., però no "per a fer por".

3/Manca l'agreujant prevista a l'art. 46,d) del Conveni d'Istanbul, aplicable als supòsits en què la conducta es realitzi sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.

Esmena 7 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)

Es proposa modificar el redactat de l'article 7 amb el següent text:

"**Article 7. *Creació de l'article 139 bis***

Es crea un nou article 139 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 139 bis. *Assetjament*

El qui, amb la intenció d'instil·lar a una persona un sentiment de por per la seva seguretat, adopta de manera repetida un comportament amenaçador envers ella o les persones del seu entorn familiar ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.""

MOTIVACIÓ

No hi ha una correspondència directa entre l'obligació internacional d'incriminació (art. 34 del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica de 2011) i el projecte de reforma en tres punts que s'han de valorar críticament:

a) El projecte de reforma parla de la "regularitat i repetició" en el comportament amenaçador, de tal forma que el delicte és més restrictiu; seria suficient per a acomplir l'obligació del Conveni amb parlar de repetició o reiteració de conductes.

b) El projecte parla de comportaments indirectes amenaçadors, donant una amplitud al delicte que pot ser desmesurada. Això es pot resoldre ometent la referència a "directament o indirectament".

c) També s'ha de destacar la indeterminació del concepte "persones del seu entorn", que permet incloure a persones del seu entorn familiar, professional i fins i tot de veïnatge. El sentit del Conveni de 2011 es centra, fonamentalment, a l'entorn familiar.

Article 8. *Modificació de l'article 143 bis*

Es modifica l'article 143 bis de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 143 bis. *Circumstància agreujant*

En els delictes previstos en aquest capítol constitueix circumstància agreujant el fet que la víctima sigui una de les persones definides a l'article 114 o que la víctima sigui un menor d'edat o s'hagi cercat la comissió del delicte en la seva presència."

Esmena 8 **De modificació**

Grup Mixt (5)

Es proposa modificar el redactat de l'article 8 (Modificació de l'article 143 bis) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

"En els delictes previstos en aquest capítol constitueix circumstància agreujant el fet que la víctima sigui una de les persones definides a l'article 114 o que la víctima sigui un menor d'edat o s'hagi **comès el** delicte en la seva presència."

Motivació

Es proposa suprimir el requisit de què "s'hagi cercat la comissió del delicte" en presència del menor, doncs el Conveni d'Istanbul [art. 46,d)] no ho exigeix, i n'hi ha prou amb què es sigui conscient d'aquesta circumstància.

Article 9. *Modificació de l'apartat 1 lletra b de l'article 146*

Es modifica l'apartat 1 lletra *b* de l'article 146 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"b) Que el culpable convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o sigui una persona que exerceix, de fet o de dret, autoritat familiar sobre ella."

Article 10. *Modificació de l'article 147*

Es modifica l'article 147 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 147. *Actes sexuals sense consentiment*

1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona menor de catorze anys o privada de sentit, inconscient o incapaç d'oposar resistència, o amb abús de la seva incapacitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Quan el fet consisteixi en accés carnal per via vaginal, anal o oral o en introducció d'objectes o membres corporals per una de les dos primeres vies, ha de ser castigat amb pena de presó de tres a deu anys.

3. Si l'autor conviu o és ascendent, descendent o germà de la víctima o és una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella, o si la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia o situació, la pena ha de ser de dos a set anys de presó en el supòsit de l'apartat primer i de sis a quinze anys de presó en el de l'apartat segon.

4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 del present article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Esmena 9 **De modificació**

Grup Mixt (6)

Es proposa modificar l'article 10 (modificació del paràgraf 4 de l'article 147) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i els que s'introdueixen):

"4. La temptativa és punible en tots els casos.

La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un **menor** amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 del present article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Motivació

1/ Quant a l'edat de la víctima, si bé és cert que per tal de respectar el Conveni de Lanzarote (art. 23) n'hi ha prou amb protegir els nens d'edat inferior a la maduresa sexual, està comprovat empíricament que aquesta opció deixa fora bona part del fenomen. La mitjana d'edat de les víctimes es situa en els 13,5, essent la majoria, nenes d'entre 13 i 15 anys.

Per tant, situar l'edat màxima als 14 anys podria deixar fora molts casos. Seria més convenient elevar el llindar d'edat amb la fi de protegir tots els menors o, com a mínim, fins als setze anys.

Esmena 10 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)

Es proposa modificar el redactat de l'article 10 amb el següent text:

"**Article 10.** ***Modificació de l'article 147***

Es modifica l'article 147 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 147. *Actes sexuals sense consentiment*

1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona menor de catorze anys o privada de sentit, inconscient o incapaç d'oposar resistència, o amb abús de la seva incapacitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Quan el fet consisteixi en accés carnal per via vaginal, anal o oral o en introducció d'objectes o membres corporals per una de les dos primeres vies, ha de ser castigat amb pena de presó de tres a deu anys.

3. Si l'autor conviu o és ascendent, descendent o germà de la víctima o és una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella, o si la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia o situació, la pena ha de ser de dos a set anys de presó en el supòsit de l'apartat primer i de sis a quinze anys de presó en el de l'apartat segon.

4. La temptativa és punible en tots els casos.""

MOTIVACIÓ

La proposta confon la temptativa d'actes sexuals sense consentiment, amb els actes de "childgrooming" –altrament dit ciberassetjament. Essent conductes diferenciades, fins i tot al Conveni que suposadament obliga a aquesta reforma, si es compara els arts. 23 i 24 del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals de 2007. Certament hi ha una obligació de castigar les proposicions a nens amb finalitats sexuals però no de considerar-ho una conducta de temptativa.

De fet, el delicte de "cibergrooming" és estructuralment un acte preparatori especialment incriminat en relació amb els delictes sexuals contra menors. Per això es suggereix que es castigui aquesta conducta separadament, com succeeix per exemple al Codi Penal espanyol, que al 2010 va introduir-ho a l'article 183 bis.

Article 11. ***Modificació de l'apartat 1 de l'article 148***

Es modifica l'apartat 1 de l'article 148 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona de més de catorze i menys de divuit anys d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys."

Esmena 11 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (5)

Es proposa modificar el redactat de l'article 11 amb el següent text:

"**Article 11.** ***Modificació de l'apartat 1 de l'article 148***

Es modifica l'apartat 1 de l'article 148 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona de més de catorze i menys de divuit anys d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, amb abús de confiança o de situació de necessitat o dependència ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.""

Article 12. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 149*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 149 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona major d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest."

Esmena 12 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (6)

Es proposa modificar el redactat de l'article 12 amb el següent text:

"Article 12. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 149*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 149 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona major d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, amb abús de confiança o de situació de necessitat o dependència, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.""

MOTIVACIÓ conjunta a les esmenes 5 i 6

La justificació de la modificació és molt raonable. Malgrat això, a la mateixa Memòria justificativa s'apel.la a la raonabilitat de la Jurisprudència en interpretar el concepte "situació de confiança" referit a relacions entre persones de 17 i 18 anys. Creiem que es pot ajudar a fer més fàcil aquesta interpretació per la jurisprudència si es parla d'un abús de confiança.

Article 13. *Creació de l'article 149 bis*

Es crea un nou article 149 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 149 bis. *Assetjament sexual*

El qui adopta un comportament de caràcter sexual, verbal, no verbal o físic, envers una persona, no desitjat per aquesta persona, que tingui per finalitat o per efecte la violació de la seva dignitat, en particular quan aquest comportament crea un entorn intimidant, hostil, degradant, humiliant o ofensiu, ha de ser castigat amb pena d'arrest."

Article 14. *Modificació de l'article 151*

Es modifica l'article 151 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 151. *Afavoriment de la prostitució*

1. El qui recluti per a la prostitució, promogui, faciliti o afavoreixi la prostitució d'altri ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de dos a cinc anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista es pot augmentar en la meitat.

4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Esmena 13 **De modificació**

Grup Mixt (7)

Es proposa modificar l'article 14 (modificació del paràgraf 4 de l'article 151) procedint a substituir-lo pel text següent:

"4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Motivació

La mateixa que en l'esmena anterior.

Esmena 14 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa modificar el redactat de l'article 14 amb el següent text:

"**Article 14. *Modificació de l'article 151***

Es modifica l'article 151 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 151. *Afavoriment de la prostitució*

1. El qui recluti per a la prostitució, promogui, faciliti o afavoreixi la prostitució d'altri ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de dos a cinc anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista es pot augmentar en la meitat.""

MOTIVACIÓ

De conformitat amb allò indicat a l'esmena 4, i pel que es dirà a l'esmena 11 es proposa eliminar l'apartat 4 de la modificació de l'art. 151 de la LQCP.

Article 15. *Modificació de l'article 152*

Es modifica l'article 152 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 152. *Proxenetisme*

1. El qui, mitjançant violència o intimidació, o amb abús d'autoritat, de superioritat, de confiança, de situació de necessitat o dependència, o amb engany suficient, determini algú a prostituir-se o a continuar-ho fent ha de ser castigat amb pena de presó de dos a cinc anys.

La temptativa és punible.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de tres a deu anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista pot ser augmentat en la meitat.

4. La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Esmena 15 **De modificació**

Grup Mixt (8)

Es proposa modificar l'article 15 (modificació del quart paràgraf de l'article 152) procedint a substituir-lo pel text següent:

"4. La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Motivació

La mateixa que en les esmenes anteriors.

Esmena 16 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (8)

Es proposa modificar el redactat de l'article 15 amb el següent text:

"**Article 15. *Modificació de l'article 152***

Es modifica l'article 152 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 152. *Proxenetisme*

1. El qui, mitjançant violència o intimidació, o amb abús d'autoritat, de superioritat, de confiança, de situació de necessitat o dependència, o amb engany suficient, determini algú a prostituir-se o a continuar-ho fent ha de ser castigat amb pena de presó de dos a cinc anys.

La temptativa és punible.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de tres a deu anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista pot ser augmentat en la meitat.""

MOTIVACIÓ

De conformitat amb allò indicat a l'esmena 4, i pel que es dirà a l'esmena 11 es proposa eliminar l'apartat 4 de la modificació de l'art. 152 de la LQCP.

Article 16. *Creació de l'article 154 bis*

Es crea un nou article 154 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 154 bis. *Concepte de prostitució infantil*

Als efectes d'aquest capítol s'entén per prostitució infantil el fet d'utilitzar una persona menor d'edat amb la finalitat de realitzar activitats sexuals, oferint o prometent diners o qualsevol altra forma de remuneració, de pagament o d'avantatge, tant si la remuneració, el pagament o la promesa es fa al mateix menor com a un tercer."

Article 17. *Modificació de l'article 155*

Es modifica l'article 155 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 155. *Utilització de menors i incapaços per a la pornografia*

1. Qui capti imatges d'un menor d'edat o d'un incapaç amb la intenció de produir material pornogràfic ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

2. Qui recluti, utilitzi un menor o un incapaç amb finalitats pornogràfiques o exhibicionistes o n'afavoreixi la participació, i qui produeixi, adquireixi, vengui, importi, exporti, distribueixi, difongui, cedeixi o exhibeixi per qualsevol mitjà material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.

La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.

3. Qui ofereixi, posseeixi, procuri per a ell o per a un altre, o accedeixi a través de qualsevol tecnologia de la comunicació o la informació a material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

4. Qui assisteixi a espectacles pornogràfics on actuï un menor o un incapaç ha de ser condemnat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

5. Quan el culpable de qualsevol de les infraccions previstes en aquest article obtingui un profit econòmic, a més de les penes previstes s'ha d'imposar multa d'un import màxim de 30.000 euros."

Esmena 17 **De modificació**

Grup Mixt (9)

Es proposa modificar l'article 17 (Modificació el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 155) procedint a substituir-lo pel text següent:

"La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Motivació

La mateixa que en les esmenes anteriors.

Esmena 18 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (9)

Es proposa modificar el redactat de l'article 17 amb el següent text:

"**Article 17. *Modificació de l'article 155***

Es modifica l'article 155 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 155. *Utilització de menors i incapaços per a la pornografia*

1. Qui capti imatges d'un menor d'edat o d'un incapaç amb la intenció de produir material pornogràfic ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

2. Qui recluti, utilitzi un menor o un incapaç amb finalitats pornogràfiques o exhibicionistes o n'afavoreixi la participació, i qui produeixi, adquireixi, vengui, importi, exporti, distribueixi, difongui, cedeixi o exhibeixi per qualsevol mitjà material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.

La temptativa és punible.

3. Qui ofereixi, posseeixi, procuri per a ell o per a un altre, o accedeixi a través de qualsevol tecnologia de la comunicació o la informació a material pornogràfic en el qual

apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

4. Qui assisteixi a espectacles pornogràfics on actuï un menor o un incapaç ha de ser condemnat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

5. Quan el culpable de qualsevol de les infraccions previstes en aquest article obtingui un profit econòmic, a més de les penes previstes s'ha d'imposar multa d'un import màxim de 30.000 euros.""

Esmena 19 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (10)

Es proposa afegir un nou article després de l'article 17 amb el següent text:

"Article 18. *De modificació del títol del Capítol quart del Títol VII del Llibre segon*

Es modifica el redactat del títol del Capítol quart del Títol VII del Llibre segon de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Capítol quart. *Delictes relatius a la pornografia, les conductes de provocació sexual i el ciberassetjament.*""

(Si s'accepta l'esmena caldrà tornar a numerar els articles següents i les referències als mateixos, si n'hi ha.)

Article 18. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 157*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 157 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui directament vengui, difongui o exhibeixi material pornogràfic a menors d'edat o incapaços amb abús de la seva incapacitat ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys i multa de fins a 6.000 euros o del tant al doble del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.

La temptativa és punible."

Esmena 20 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (11)

Es proposa afegir un nou article després de l'article 18 amb el següent text:

"**Article 19. *Creació de l'article 157bis***

Es crea un nou article 157 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 157 bis. *Ciberassetjament*

1. La proposició d'una trobada amb un menor de 14 anys, per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació, amb la finalitat de cometre la infracció de l'article 147.1, sempre que la proposició hagi estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada, ha de ser castigada amb pena de presó de tres mesos a dos anys.

2. La mateixa pena s'imposarà quan la conducta anterior tingui com a finalitat cometre la infracció de l'article 151.1 o la de l'article 155.

3. Quan aquesta conducta tingui com a finalitat cometre la infracció de l'art. 152, ha de ser castigada amb pena de presó de tres mesos a tres anys.""

(Si s'accepta l'esmena caldrà tornar a numerar els articles següents i les referències als mateixos, si n'hi ha.)

MOTIVACIÓ

En el nostre entorn cultural va creixent de manera preocupant el nombre de supòsits de "child grooming", conducta desgraciadament en augment que es veu afavorida per l'aparent impunitat que facilita l'anonimat de les últimes tecnologies (xarxes socials, xats, serveis de missatgeria instantània, possibilitat d'enviar missatges anònims via bluetooth…).

Amb un redactat com el proposat a l'esmena, el delicte es consumaria en concertar una trobada sempre que s'acompanyi de "actes materials encaminats a l'apropament". Aquests actes poden ser a tall d'exemple facilitar adreça o lloc de trobada, reservar habitacions, anar a buscar al menor, enviar fotografies o missatges explícits per guanyar-se la confiança del menor. Ha de quedar clar que no es castiga el sol fet de quedar amb un menor, tret que la finalitat de la trobada sigui mantenir relacions sexuals amb ell.

Article 19. *Modificació de l'article 158*

Es modifica l'article 158 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 158. *Circumstàncies especials modificatives de la responsabilitat*

1. Sense perjudici d'allò que disposa el segon paràgraf de l'article 56, són circumstàncies agreujants especials en relació amb les conductes descrites en aquest títol:

a) Que la infracció hagi comportat un greu atemptat a la salut física o mental de la víctima.

b) Que la infracció hagi estat precedida o acompanyada de maltractaments o violència física o psíquica greu.

c) Ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia, incapacitat o situació. En tot cas es considera que la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat quan tingui una edat inferior a catorze anys.

d) Que el culpable convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.

e) Que la conducta s'hagi realitzat amb abús o prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència.

f) Executar el fet en grup, concorrent-hi dos o més persones.

g) Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat.

h) La reincidència.

2. En els delictes d'agressió i d'abús sexual el perdó de l'ofès no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal."

Esmena 21 **De modificació**

Grup Mixt (10)

Es proposa modificar l'article 19 (Modificació de l'article 158.1,d) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'introdueixen):

"d) Que el culpable **sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga**, convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella."

Motivació

1/ Segons l'art. 46,a) del Conveni d'Istanbul, cal preveure una agreujant per al supòsit en què: "*el delito se haya cometido contra un cónyuge o pareja de hecho actual o antiguo, de conformidad con el derecho interno, por un miembro de la familia, una persona que conviva con la víctima o una persona que abuse de su autoridad*".

Per tant, per a complir-lo cal estendre l'agreujant de l'art. 158.1,d) del Codi Penal al: "*cónyuge o pareja de hecho actual o antiguo*".

Amb la finalitat de preservar la coherència jurídica es proposa emprar la mateixa expressió que a l'art. 114: "sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga".

Esmena 22 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (12)

Es proposa modificar el redactat de l'article 19 amb el següent text:

"**Article 19. *Modificació de l'article 158***

Es modifica l'article 158 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 158. *Circumstàncies especials modificatives de la responsabilitat*

1. Sense perjudici d'allò que disposa el segon paràgraf de l'article 56, són circumstàncies agreujants especials en relació amb les conductes descrites en aquest títol:

a) Que la infracció hagi comportat un greu atemptat a la salut física o mental de la víctima.

b) Que la infracció hagi estat precedida o acompanyada de maltractaments o violència física o psíquica greu.

c) Ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia, incapacitat o situació. En tot cas es considera que la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat quan tingui una edat inferior a catorze anys.

d) Que el culpable convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.

e) Que la conducta s'hagi realitzat amb abús o prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència.

f) Executar el fet en grup, concorrent-hi dos o més persones.

g) Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat.

h) La reincidència.""

MOTIVACIÓ

De conformitat amb l'esmena següent, es considera que no es pot regular en el mateix precepte les circumstàncies modificatives agreujants i qüestions que afecten a la mateixa determinació de la jurisdicció i competència.

Esmena 23 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (13)

Es proposa afegir un nou article després de l'article 19 amb el text següent:

"**Article 20.** ***Creació de l'article 161 bis***

Es crea un nou article 161 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"161 bis. *Règim de perseguibilitat*

1.- Els delictes d'agressió i d'abús sexual només poden ser perseguits mitjançant denúncia de la persona ofesa, del seu representant legal o del Ministeri Fiscal, que ha de ponderar els interessos concurrents.

2.- En aquests delictes el perdó de l'ofès no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal.

3.- Sens perjudici de l'anterior, en els casos en què el subjecte passiu o la víctima dels delictes previstos en aquest Títol sigui un menor, i el delicte s'hagi comès fora del Principat, no serà necessària la denúncia en el lloc on s'hagin realitzat els fets.""

(Si s'accepta l'esmena caldrà tornar a numerar els articles següents i les referències als mateixos, si n'hi ha.)

MOTIVACIÓ

La proposta de reforma d'aquest article, pel que fa al segon paràgraf, suposa un canvi radical en matèria de perseguibilitat dels delictes contra la llibertat sexual, potser amb unes conseqüències que no s'han valorat suficientment. Fins avui, el Principat d'Andorra -igual que la gran majoria de països del seu entorn sociocultural feien- condicionaven l'obertura d'un procés penal al fet que la víctima (quan era major d'edat no incapacitada) manifestés la seva voluntat de denunciar els fets. El fonament d'això era evitar la denominada "victimització secundària" de la víctima quan, malgrat ser víctima del delicte, volia oblidar el succeït, i no haver de recordar-ho en el marc del procés (declaracions testificals, declaracions en el judici, reconeixements pel metge forense...).

Es diu en la proposta que aquest nou règim sorgeix com a obligació del Conveni de 2007, quan això és discutible. En primer lloc, el Conveni citat es refereix exclusivament a delictes contra la llibertat sexual (en sentit ampli) contra els menors. Per això no sembla aconsellable donar la mateixa solució en matèria de perseguibilitat als casos de delictes contra majors que contra menors d'edat.

En segon lloc, la Memòria justificativa diu que l'art. 25.6 del Conveni impedeix condicionar la persecució de nacionals i residents a l'existència de denúncia de la víctima. Malgrat això, el citat art. 25.6 diu, textualment:

6. Para el enjuiciamiento de los delitos tipificados con arreglo a los artículos 18, 19, apartado 1.a) del artículo 20, y artículo 21 del presente Convenio, cada Parte adoptará las medidas legislativas o de otro tipo que sean necesarias para asegurarse de que su competencia en virtud de los apartados 1.d) y e no esté supeditada a la condición de que el enjuiciamiento sólo podrá iniciarse previa denuncia de la víctima o del Estado del lugar donde se hayan cometido los hechos.

Aquest precepte ha de llegir-se en el seu context interpretatiu, és a dir, en el marc global de l'art. 25 que el que fa és regular exclusivament el règim de la competència per poder jutjar, en el nostre cas pels tribunals penals del Principat d'Andorra, els delictes d'abús sexual contra menors, pornografia infantil, prostitució infantil, corrupció de menors, i proposicions amb finalitats sexuals.

És en aquest context de fixar la competència dels tribunals del Principat quan s'indica en el conveni (art. 25.6 aplicat al nostre cas) que la competència del Principat d'Andorra existirà encara que a l'altre país en el qual s'hagi pogut cometre el delicte no s'hagi denunciat. Dit d'una altra manera, la finalitat del Conveni de 2011 és que es pugui jutjar a un nacional que hagi comès un delicte sexual contra menors a l'estranger, encara que no s'hagi denunciat pel menor el delicte a l'estranger.

Tot i que es pot valorar si és necessària una reforma de l'art. 4 de la Llei Qualificada de la Justícia (perquè sigui un tema que afecti a la jurisdicció penal del Principat i no estrictament a la procedibilitat d'aquests delictes), es considera que és preferible una reforma de la Llei qualificada del Codi Penal i no pas del Codi de Procediment, per a no distorsionar aquesta matèria.

Article 20. *Modificació del capítol tercer del títol VIII del llibre segon*

Es modifica el títol del capítol tercer del títol VIII del llibre segon de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Capítol tercer. *Bigàmia i matrimoni forçat*"

Article 21. *Creació de l'article 171 bis*

Es crea un nou article 171 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 171 bis. *Matrimoni forçat*

El qui forci una persona a contraure matrimoni contra la seva voluntat o sense ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys.

La temptativa és punible. A aquests efectes, s'entén per temptativa el fet de provocar engany en una persona amb la finalitat de treure-la de l'Estat on resideix i amb la intenció de forçar-la a contraure matrimoni."

Esmena 24 **De modificació**

Grup Mixt (11)

Es proposa modificar l'article 21 (Creació de l'article 171 bis) procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'introdueixen):

"Article 171 bis. *Matrimoni* ***no consentit***

El qui forci una persona a contraure matrimoni **contra o sense la seva voluntat** ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys.

La temptativa és punible. A aquests efectes, s'entén per temptativa el fet de provocar engany en una persona amb la finalitat de treure-la de l'Estat on resideix i amb la intenció de forçar-la a contraure matrimoni.

Que el culpable sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga, convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella."

<u>Motivació</u>

1/ Si, a més del matrimoni forçat (contra la voluntat), es vol incloure el fraudulent (sense la voluntat), seria convenient introduir dos canvis:

- Per major claredat, la redacció podria ser: "contra o sense la voluntat"

- Per major coherència jurídica, al *nomen iuris* hauria de dir: "Matrimoni no consentit", la menció al matrimoni "forçat" no recull tots els supòsits.

2/ Manca la circumstància agreujant de parentiu [art. 46,a) Conveni d'Istanbul].

Article 22. *Modificació de l'article 182*

Es crea un nou apartat a l'article 182 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 182. *Descobriment de secrets*

1. El qui per descobrir la intimitat d'un altre sense el seu consentiment s'apoderi de papers, cartes o altres documents qualssevol o efectes personals ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

La temptativa és punible.

2. El qui amb la mateixa finalitat, per qualsevol mitjà o procediment i infringint les mesures de seguretat destinades a impedir-ho, accedeixi sense autorització a tot o part d'un sistema informàtic ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible."

Article 23. *Modificació de l'article 214*

Es modifica l'article 214 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 214. *Apropiació privilegiada*

El qui, amb ànim de lucre, s'apropia d'una cosa moble aliena perduda, o de propietari desconegut, o que posseeix per error propi o del trametent, ha de ser castigat amb pena de multa fins al triple del valor de la cosa apropiada, si aquest valor és superior a 3.000 euros.

Si es tracta de coses de valor històric, artístic o cultural, o de significació especial per al desenvolupament científic o tecnològic, la pena ha de ser de presó fins a dos anys o d'arrest."

Article 24. *Modificació de l'article 226*

Es modifica l'article 226 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 226. *Temptativa*

1. La temptativa dels delictes compresos en aquest capítol és punible.

2. Es considera temptativa la venda, la distribució, la difusió o qualsevol altra forma de posada a disposició de contrasenyes, codis d'accés o dades informàtiques

similars que permetin accedir en tot o en part a un sistema informàtic amb intenció de ser utilitzats per a la comissió d'un delicte de danys informàtics o un delicte de descobriment i revelació de secrets."

Article 25. *Supressió de l'article 242*

Queda derogat i sense contingut l'article 242 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 26. *Modificació de l'article 243*

Es modifica l'article 243 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 243. *Ús fraudulent de targeta de crèdit*

1. El qui faci ús, sense autorització, d'una targeta de crèdit o de dèbit per un valor superior a 3.000 euros ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. El qui faci ús, sense autorització, d'una targeta de crèdit o de dèbit per un valor no superior a 3.000 euros ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o arrest.

3. Als supòsits anteriors hi és aplicable l'excusa absolutòria en cas de parentiu de l'article 227.

4. El tribunal pot condemnar, quan sigui el cas, a la indemnització del perjudici causat amb l'ús indegut de la targeta, tret que opti perquè aquesta qüestió sigui resolta pels tribunals civils."

Article 27. *Creació de l'article 247 bis*

Es crea un nou article a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 247 bis. *Ús d'informació privilegiada*

Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada, utilitzi o reveli a tercers no autoritzats a conèixer-la informació privilegiada relativa a instruments financers a la qual hagi tingut accés en l'exercici o per raó de la seva professió o el seu càrrec, tot obtenint un benefici igual o superior a 600.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles."

Article 28. *Creació de l'article 247 ter*

S'afegeix un article 247 ter a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 247 ter. *Manipulació de mercat*

Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada i de manera il·lícita, realitzi operacions o difongui rumors o informacions falses o enganyoses, que puguin proporcionar indicis falsos o enganyosos sobre l'oferta, la demanda o el preu d'instruments financers, o realitzi operacions que assegurin el preu d'aquests instruments en nivells anormals o artificials, tot obtenint un benefici igual o superior a 300.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles."

Esmena 25 **De modificació**

Grup Mixt (12)

Es proposa modificar el text de l'article 28 (Creació de l'article 247 ter) procedint a eliminar els mots "i de manera il·lícita", deixant el text com segueix:

"Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada realitzi operacions o difongui rumors o informacions falses o enganyoses, que puguin proporcionar indicis falsos o enganyosos sobre l'oferta, la demanda o el preu d'instruments financers, o realitzi operacions que assegurin el preu d'aquests instruments en nivells anormals o artificials, tot obtenint un benefici igual o superior a 300.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles."

Motivació

Seria preferible eliminar l'element d'il·licitud de la conducta, doncs és difícil concebre supòsits de conductes fraudulentes i lícites.

Article 29. *Modificació de l'article 284*

Es modifica l'article 284 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 284. *Tipus privilegiats*

1. El consum, la introducció o la possessió de droga tòxica per al consum propi s'ha de castigar amb pena

de presó fins a un any o d'arrest. El tribunal pot imposar, a més, pena de multa fins a 1.200 euros.

2. Quan el consum es faci en local públic la pena ha de ser de presó fins a dos anys i multa fins a 1.800 euros.

3. El qui ven o proporciona il·lícitament a una persona major d'edat una petita quantitat de droga tòxica ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys. Si es tracta de cànnabis o una altra droga de toxicitat similar la pena imposable és de presó fins a un any o d'arrest.

S'exceptua la cessió a una sola persona per al consum conjunt amb aquesta, que ha de ser castigada amb la pena prevista a l'apartat anterior. Si es tracta de cànnabis o una altra droga de toxicitat similar la pena imposable és la prevista a l'apartat segon de l'article 500.

4. La temptativa és punible."

Article 30. *Modificació de l'article 340*

Es modifica l'article 340 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 340. *Delicte contra els sentiments envers els difunts*

El qui profani o ultratgi una sepultura, un cadàver o les seves restes, les cendres o l'urna funerària o l'espai que serveixi per a la mateixa finalitat, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any."

Article 31. *Modificació de l'article 409*

Es modifica l'article 409 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 409. *Blanqueig de diners o valors*

1. Qui converteixi o transmeti diners, béns o valors que provinguin de qualsevol activitat delictiva que tingui assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos, o de qualsevol delicte relatiu a la prostitució, a la propietat intel·lectual i industrial, a l'ús d'informació privilegiada, a la manipulació de mercat, al tràfic de persones per a la seva explotació laboral, al tràfic il·legal de drogues tòxiques, al medi ambient i els recursos naturals, a les associacions il·lícites, a la concussió i a les exaccions il·legals, a la corrupció i el tràfic d'influències o a la falsedat de document, coneixent-ne la procedència, amb el propòsit d'ocultar o dissimular el seu origen il·lícit o d'ajudar qualsevol persona que hagi participat en la comissió del delicte a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys i multa fins al triple del seu valor.

2. Qui per imprudència greu realitzi les conductes descrites al paràgraf anterior ha de ser castigat amb pena de fins a un any de presó.

3. Amb les mateixes penes que estableix l'apartat 1 ha de ser castigat qui intencionadament:

a) adquireixi, posseeixi o utilitzi diners, béns o valors sabent, en el moment de rebre'ls, que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ;

b) oculti o encobreixi la veritable naturalesa, origen, ubicació, moviment o propietat de diners, béns o valors, o dels drets legítims sobre aquests, sabent que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ.

4. La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles."

Esmena 26 **De modificació**

Grup Mixt (13)

Es proposa modificar el text de l'article 31 (Modificació de l'article 409) del projecte procedint a substituir-lo pel text següent (La negreta només pretén facilitar la identificació dels mots que s'esmenen i dels mots que s'introdueixen):

"1. Qui converteixi o transmeti diners, béns o valors que provinguin de qualsevol activitat delictiva, **comesa per ell o per un tercer**, coneixent-ne la procedència, amb el propòsit d'ocultar o dissimular el seu origen il·lícit o d'ajudar qualsevol persona que hagi participat en la comissió del delicte a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys i multa fins al triple del seu valor.

2. Qui per imprudència greu realitzi les conductes descrites al paràgraf anterior ha de ser castigat amb pena de fins a un any de presó.

3. Amb les mateixes penes que estableix l'apartat 1 ha de ser castigat qui intencionadament:

a) adquireixi, posseeixi o utilitzi diners, béns o valors sabent, en el moment de rebre'ls, que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ;

b) oculti o encobreixi la veritable naturalesa, origen, ubicació, moviment o propietat de diners, béns o valors, o dels drets legítims sobre aquests, sabent que són producte

d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ.

4. La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.

5. Els delictes antecedents del blanqueig inclouen els comesos dins i fora de la jurisdicció penal andorrana, sempre que la infracció tingui caràcter de delicte a l'Estat on hagi estat comesa."

Motivació

1/ Supressió del sistema de llista tancada.

La tècnica de la llista tancada de delictes (que ara s'amplia) pot deixar buits de punibilitat, obrir zones d'inseguretat jurídica i obligar a continuar reformant l'article a remolc del que requereixin en el futur nous Convenis internacionals.

Dos són ara, al Codi Penal, els criteris de selecció dels delictes *antecedents:* el de la pena mínima imposable, sense distingir entre delictes concrets, i el del catàleg de delictes que poden ser antecedents del blanqueig.

El Projecte que esmenem acull els dos criteris alhora, incloent:

a) qualsevol activitat delictiva que tingui assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos,

b) qualsevol delicte relatiu a la prostitució, a la propietat intel·lectual i industrial, a l'ús d'informació privilegiada, a la manipulació de mercat, a tràfic de persones per a la seva explotació laboral, a tràfic il·legal drogues tòxiques, al medi ambient i als recursos naturals, a les associacions il·lícites, a la concussió i a les exaccions il·legals, a la corrupció i el tràfic d'influències o la falsedat de document.

Aquesta fórmula mixta –que en part està ja al text ara vigent– crida l'atenció per ser poc usual (per citar exemples propers, no està ni al Codi Penal francès ni al Codi Penal espanyol) i no oferir especials avantatges. És molt més senzilla la fórmula genèrica relativa a "l'origen delictiu" sense precisar més.

El fet que el sistema de llista tancada tingui un origen conegut, no justifica el seu manteniment a l'actualitat. En efecte, com sabem, el motiu fonamental de l'arribada del blanqueig a les lleis penals va ser l'adopció d'una línia de lluita contra els delictes relatius al tràfic de drogues (Convenció de les Nacions Unides, de Viena, de 20 de desembre 1988), que es va anar ampliant a d'altres delictes patrimonials, econòmics, etc.

És evident que aquesta llista pot continuar ampliant-se. A fi d'evitar ulteriors reformes del Codi, al ritme de les successives ampliacions, es podria suprimir ja el sistema de llista tancada.

L'única raó per la qual es recull el criteri de la llista juntament amb el de la pena mínima és perquè algunes modalitats dels delictes citats poden tenir penes inferiors als sis mesos. Ara bé, aquest problema també es podria resoldre suprimint un i altre criteri i substituint-lo per un sistema de llista oberta.

2/ A fi de complir l'art. 6.2, c) del Conveni de Palerm, es proposa especificar que el delicte antecedent pugui haver estat comès a l'estranger, sota la condició que tingui caràcter de delicte a l'estat on s'hagi comès (doble incriminació).

3/ Tot i que a l'Exposició de Motius s'explica que s'introdueix l'autoblanqueig, perquè quedi més clar que s'ubica a l'apartat 1 de l'article 409 del Codi Penal, seria preferible introduir alguna clàusula que ho aclarís: "béns o valors que provinguin de qualsevol activitat delictiva, **comesa per ell o per un tercer"**

Article 32. *Modificació de l'article 430*

Es modifica l'article 430 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 430. *Concepte de moneda*

Als efectes d'aquesta secció es considera moneda:

1. La moneda metàl·lica i el paper moneda de curs legal al Principat d'Andorra o a qualsevol altre país estranger.

2. També han de ser considerats moneda la moneda metàl·lica i el paper moneda que encara no han estat emesos però estan destinats a la circulació i són moneda de curs legal.

3. També ha de ser considerat moneda l'instrument de pagament, entès com tot instrument material, exceptuada la moneda de curs legal, que per la seva natura específica permeti, per ell mateix o junt amb un altre instrument, al titular o l'usuari trametre diners o un valor monetari i que es trobi protegit contra les imitacions o la utilització fraudulenta, per mitjà del tipus de paper o d'impressió, el disseny, un codi, una signatura o qualsevol altre element adreçat a impedir o dificultar la seva falsificació, imitació o ús fraudulent."

Article 33. *Modificació de l'article 431*

Es modifica l'article 431 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 431. *Creació i posada en circulació de moneda inautèntica*

1. Ha de ser castigat amb pena de presó d'un a vuit anys i amb multa fins al triple del valor aparent de la moneda:

a) Qui confeccioni moneda inautèntica. A l'efecte d'aquesta secció es considera també moneda inautèntica la fabricada en instal·lacions o amb materials lícits, però sense les degudes autoritzacions.

b) Qui alteri moneda ja emesa variant el seu valor aparent o fent desaparèixer els signes d'inutilització.

La temptativa és punible.

2. Qui, amb coneixement de la seva inautenticitat, posi la moneda en circulació ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys i amb multa fins al triple del valor aparent de la moneda.

La temptativa és punible.

3. Ha de ser castigat amb pena de tres mesos a tres anys de presó i amb multa fins al doble del valor aparent de la moneda el qui, sense haver participat en les conductes descrites als apartats primer i segon, rebi, es procuri, importi, exporti, transporti, trameti o posseeixi moneda coneixent-ne la inautenticitat, amb la finalitat de posar-la o que sigui posada en circulació.

4. Qui realitzi alguna de les conductes previstes als apartats anteriors ha de ser castigat, en el cas de l'apartat primer, amb pena de presó de tres a dotze anys i multa fins al sèxtuple del valor aparent de la moneda; en el cas de l'apartat segon, amb pena de presó de tres a vuit anys i multa fins al sèxtuple del valor aparent de la moneda, i en el cas de l'apartat tercer, amb pena de presó de dos a cinc anys i multa fins al quíntuple del valor aparent de la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan l'autor pertanyi a una organització dedicada a la creació o a la posada en circulació de moneda alterada.

b) Quan es dediqui habitualment a aquestes activitats.

c) Quan la quantitat de moneda inautèntica sigui suficient per desestabilitzar el sistema econòmic del país.

5. Qui, havent rebut moneda falsa sense tenir-ne coneixement, la posi en circulació després de conèixer la seva inautenticitat, ha de ser castigat amb arrest i multa fins al doble del valor aparent de la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es tracti d'una quantitat superior a 600 euros.

b) Que s'actuï en grup."

Article 34. *Modificació de l'article 432*

Es modifica l'article 432 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 432. *Actes preparatoris punibles*

La fabricació, la cessió, la venda o la possessió d'instruments, materials, substàncies, màquines, programes d'ordinador, aparells o altres estris, específicament adreçats a la confecció de moneda inautèntica o a l'alteració de moneda ja emesa, ha de ser castigada amb pena de presó fins a dos anys sempre que se'n pugui derivar un perill per al tràfic monetari."

Article 35. *Modificació de l'article 476*

Es modifica l'article 476 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 476. *Maltractament i lesions doloses*

1. Qui maltracti corporalment de manera lleu o agredeixi físicament una persona ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 6.000 euros.

2. Amb la mateixa pena ha de ser castigat qui produeixi a una persona una lesió no definida com a delicte per aquest Codi.

3. La temptativa és punible."

Article 36. *Modificació de l'article 478*

Es modifica l'article 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 478. *Coaccions i amenaces lleus*

1. El qui causi a una persona una coacció de caràcter lleu ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

2. El qui, fora dels supòsits previstos com a delicte en aquest Codi, amenaci una persona de causar un mal constitutiu de delicte menor o contravenció penal, o esgrimeixi armes o instruments perillosos en una baralla, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

3. El qui faci trucades telefòniques de manera reiterada amb la finalitat de causar neguit, ansietat o temor a una persona, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros."

Esmena 27 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (14)

Es proposa modificar el redactat de l'article 36 amb el text següent:

"**Article 36. *Modificació de l'article 478***

Es modifica l'article 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 478. *Coaccions i amenaces lleus*

1. El qui causi a una persona una coacció de caràcter lleu ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

2. El qui, fora dels supòsits previstos com a delicte en aquest Codi, amenaci una persona de causar un mal constitutiu de delicte menor o contravenció penal, o esgrimeixi armes o instruments perillosos en una baralla, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

3. El qui faci trucades telefòniques enviï correus electrònics o de missatgeria electrònica, de manera reiterada amb la finalitat de causar neguit, ansietat o temor a una persona, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.""

MOTIVACIÓ

Aprofitem la reforma per a la tipificació de conductes que tenen la mateixa virtualitat per afectar al bé jurídic i malgrat això eren atípiques.

Article 37. *Modificació de l'article 479*

Es modifica l'article 479 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 479. *Difamació lleu*

Qui cometi difamació contra una persona sense atemptar greument contra la seva autoestima o la seva reputació ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

Per a la persecució de la difamació cal, en tot cas, querella de la persona ofesa pel delicte o del representant legal. Són, a més, aplicables a aquestes contravencions penals les disposicions previstes en els articles 174 a 181 d'aquest Codi."

Article 38. *Modificació de l'article 482*

Es modifica l'article 482 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 482. *Defraudacions*

1. El qui comet estafa o l'estafa privilegiada de l'article 211 per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins al doble del perjudici patrimonial ocasionat.

2. De la mateixa manera ha de ser castigat el qui comet estafa informàtica per valor no superior a 600 euros.

3. El qui comet defraudació en l'ús de fluids o de sistemes de telecomunicació per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena de multa fins al doble del perjudici causat.

4. El qui cometi apropiació indeguda o administració deslleial per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa de fins al doble del valor de la cosa o del perjudici ocasionat.

5. La temptativa és punible."

Article 39. *Supressió de l'article 485*

Queda derogat i sense contingut l'article 485 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 40. *Supressió de l'article 487*

Queda derogat i sense contingut l'article 487 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 41. *Supressió de l'article 488*

Queda derogat i sense contingut l'article 488 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 42. *Modificació de l'article 499*

Es modifica l'article 499 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 499. *Consum individual, possessió, cultiu o introducció de droga tòxica per al consum propi*

El consum individual o el cultiu, la introducció o la possessió de cànnabis o una droga de toxicitat similar per al consum propi han de ser castigats amb pena d'arrest o multa fins a 600 euros."

Article 43. *Modificació de l'article 501*

Es modifica l'article 499 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 501. *Abandó de xeringues o objectes perillosos*

El qui abandoni en llocs públics xeringues o altres objectes perillosos, de manera que puguin provocar contagi de malalties o altres danys a les persones, ha de ser castigat amb pena de treballs en benefici de la comunitat o multa fins a 600 euros."

Article 44. *Modificació de l'article 511*

Es modifica l'article 511 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 511. *Abús de part*

1. El qui, sense incórrer en el delicte previst a la lletra *b* del punt 1 de l'article 209, demandi civilment una persona física o jurídica fingint desconèixer-ne el domicili amb el propòsit de col·locar-la en estat d'indefensió ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

2. Si el responsable és advocat o procurador, s'ha d'imposar, endemés, la pena de suspensió per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis mesos."

Article 45. *Modificació de l'article 514*

Es modifica l'article 514 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 514. *Jocs il·legals*

El qui organitzi o participi en jocs il·legals ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

La temptativa és punible."

Article 46. *Modificació de l'article 515*

Es modifica l'article 515 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 515. *Perseguibilitat*

Les contravencions penals previstes en l'article 477 i totes les del títol II són solament perseguibles amb denúncia prèvia de la part ofesa o del representant legal."

Disposició derogatòria

Queda derogada la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer.

Esmena 28 **De supressió**

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa suprimir la Disposició derogatòria.

Disposició final primera

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, que queden redactades com segueix:

1. L'article 51 queda redactat com segueix:

"Article 51. *Procediment sancionador*

1. El procediment sancionador es tramita d'acord amb el que disposa la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre del 1997.

2. L'exercici de la potestat sancionadora a què es refereix aquest capítol és independent de l'eventual concurrència de delictes o contravencions penals.

No obstant això, quan s'estigui tramitant un procés penal on s'aprecii identitat de subjectes i fets, el procediment sancionador queda suspès respecte dels mateixos subjectes i fets fins que recaigui pronunciament ferm de l'autoritat judicial.

3. Un cop reprès el procediment sancionador, no es poden sancionar pecuniàriament conformement a aquest capítol les conductes que ho hagin estat penalment quan s'aprecii identitat de subjectes i fets."

2. La disposició transitòria queda redactada com segueix:

"Disposició transitòria

Les obligacions establertes en els articles 46 i 47 del capítol quart són aplicables al cap de tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei."

Esmena 29 **De supressió**

Grup Parlamentari Demòcrata (2)

Es proposa suprimir la Disposició final primera.

Disposició final segona

Es delega el Govern perquè, en el termini màxim de tres mesos des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text corresponent que reculli la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal incloent-hi totes les modificacions aportades fins avui.

Així mateix, es delega el Govern perquè, en el termini màxim d'un mes des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text corresponent que reculli la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera incloent-hi totes les modificacions aportades fins avui.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Sofia Garrallà Tomàs

Informe de la Comissió Legislativa d'Interior relatiu al Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal

La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 30 de setembre i 2 d'octubre, l'informe del ponent relatiu al Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes aprovades per unanimitat:

Esmena 11 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 11.
Esmena 12 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 12.
Esmena 21 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 19.
Esmena 27 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 36.

Esmenes aprovades per majoria:

Esmena 4 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 5.
Esmena 8 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 8.

Esmenes no aprovades:

Esmena 1 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'exposició de motius.
Esmena 3 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 1.
Esmena 7 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 7.
Esmena 9 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 10.
Esmena 10 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 10.
Esmena 13 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 14.
Esmena 14 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 14.
Esmena 16 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 15.
Esmena 17 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 17.
Esmena 18 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 17.
Esmena 19 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) d'addició d'un nou article.
Esmena 20 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) d'addició d'un nou article.
Esmena 22 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) de modificació de l'article 19.
Esmena 23 (*Grup Parlamentari Socialdemòcrata*) d'addició d'un nou article.
Esmena 25 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 28.
Esmena 26 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 31.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per unanimitat:

Esmena 2 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 1.
Esmena 5 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 6.
Esmena 6 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 7.
Esmena 15 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 15.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per majoria:

Esmena 24 (*Grup Mixt*) de modificació de l'article 21.

Esmenes retirades:

Esmena 28 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de supressió de la disposició derogatòria.
Esmena 29 (*Grup Parlamentari Demòcrata*) de supressió de la disposició final primera.

Nota de la comissió: els membres de la Comissió han acordat, per unanimitat, adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002, així com corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Projecte de llei qualificada de modificació del Codi penal

Exposició de motius

El 14 de novembre del 2012 es va produir la darrera modificació del Codi penal, que obeïa, com es deia en la seva exposició de motius, a l'adequació del text punitiu a les recomanacions del Greco (Grup d'Estats contra la Corrupció), del qual forma part el Principat, recollides a l'informe d'avaluació del Tercer cicle sobre Andorra, i a la previsible signatura i posterior ratificació del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, adoptat a Nova York el 25 de maig del 2000, així com del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels menors contra l'explotació i l'abús sexuals, signat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007.

També es va aprofitar l'ocasió per introduir certes modificacions, aquesta vegada recomanades pel Moneyval, en matèria de lluita contra el finançament del terrorisme.

Continuant en aquesta línia, avui es modifiquen i es creen altres articles de més importància seguint també certes recomanacions que va fer el Moneyval en el seu quart informe d'avaluació, del 8 de març del 2012, i que afecten principalment el tractament de la figura del blanqueig de diners o valors, la manipulació de mercats i l'ús d'informació privilegiada.

El tipus de blanqueig de diners o valors ha estat modificat i ampliat tant en relació amb les conductes típiques, com en relació amb el subjecte actiu del tipus, com, finalment, en relació amb els delictes que poden originar-lo. L'adequació als convenis internacionals, en especial al Conveni de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i de substàncies psicòtropes del 1988, conegut com el Conveni de Viena, i al Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, conegut com a Conveni de Palerm, han comportat la inclusió de certes conductes que no es recollien expressament en el tipus. També hi ha hagut una modificació important en matèria d'autoblanqueig, en desaparèixer l'exclusió de punició en relació amb les conductes de conversió i transmissió, de manera que ara es castiga la conducta de l'autor del delicte origen i es manté l'exclusió en relació amb les conductes d'adquisició, ús i possessió, així com l'ocultació o l'encobriment per respecte al principi de *non bis in idem* i al dret a no autoinculpar-se. Finalment, la llista de delictes origen del blanqueig s'ha vist augmentada considerablement, seguint les recomanacions del Moneyval i la llista de categories d'infraccions definides pel GAFI (Grup d'Acció Financera).

Pel que fa a la manipulació de mercats i a l'ús d'informació privilegiada, s'ha procedit a crear dos nous tipus de conductes delictives, atès que aquestes conductes no es trobaven fins ara recollides en el Codi penal andorrà. Així hi trobem, d'una banda, el delicte d'ús d'informació privilegiada, que castiga l'ús o la revelació d'informació privilegiada relativa a instruments financers per treure'n un benefici i que completa l'altre ús d'informació privilegiada que prové d'una autoritat o un funcionari. D'altra banda, s'hi inclou el delicte de manipulació de mercat, que castiga la realització d'operacions i la difusió de rumors o informacions falses o enganyoses tendents a manipular un mercat per treure'n benefici. La incorporació d'aquests dos nous tipus al nostre ordenament jurídic permet donar complida resposta en matèria de cooperació penal internacional. També s'han produït noves modificacions en relació amb la llibertat sexual de menors en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, que afecten conductes relatives a la prostitució i la pornografia. També s'han produït certes modificacions en compliment de les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars. No solament s'estén la competència dels nostres tribunals als nostres residents, mentre que fins ara s'estenia únicament als nacionals en mèrits dels principis de personalitat activa i passiva, sinó que també apareixen noves figures com l'assetjament o l'assetjament sexual.

Així mateix, el Conveni del Consell d'Europa sobre la cibercriminalitat, fet a Budapest el 23 de novembre del 2001, ha obligat a castigar certs actes preparatoris de delictes contra la intimitat o el patrimoni comesos per mitjà de la informàtica.

Igualment, s'han modificat alguns articles relacionats amb la moneda per tal d'incorporar al Codi penal les disposicions de la Decisió marc 2000/383/JHA, del 29 de maig del 2000, sobre l'increment de la protecció, per mitjà de sancions penals i d'altres, contra la falsificació de moneda en relació amb la introducció de l'euro i de la Decisió marc 2001/413/JHA, del 28 de maig del 2001, de la lluita contra el frau i la falsificació de mitjans de pagament diferents de l'efectiu, ambdós incloses en l'Annex de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea el 30 de juny del 2011.

Finalment, els operadors judicials han aportat la seva contribució proposant modificacions funcionals que han comportat la desaparició de certes contravencions penals inusuals afortunadament al nostre país o que, tot i donar-se alguna vegada, trobaven millor solució en el camp civil o administratiu, per fer realitat així el principi de mínima intervenció que regeix el Dret penal.

Tot i l'extensió de la modificació que avui s'opera, les relacions internacionals i la necessitat de lluitar contra la delinqüència i els nous mitjans que utilitza, tant al Principat com a l'estranger, no permeten dur-nos a la conclusió que amb aquesta modificació s'haurà donat estabilitat i seguretat jurídica per un llarg temps en matèria d'infraccions penals. Per molt que aquest sigui el desig del legislador, la realitat i les circumstàncies demostren que la norma penal que havia restat immutable en temps pretèrits avui en dia persegueix el canvi social que es produeix sense pausa i s'hi ha d'adequar de manera regular i continuada.

Article 1. *Modificació de l'apartat 6 de l'article 8*

Es modifica l'apartat 6 de l'article 8 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"6.a) La llei penal andorrana s'aplica a tota infracció penal intentada o consumada fora del territori del Principat d'Andorra quan un conveni internacional atribueixi competència a la jurisdicció andorrana.

b) En mèrits dels convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten a la lletra *d* següent, la

llei penal andorrana s'aplica també a les infraccions penals intentades o consumades fora del territori del Principat d'Andorra per una persona estrangera legalment resident al Principat o quan la víctima és una persona estrangera legalment resident al Principat.

c) En els supòsits previstos als convenis i en relació amb les infraccions que s'esmenten al paràgraf següent, els requisits de les lletres *a* i *c* de l'apartat 4 no són aplicables quan el responsable de la infracció és un nacional andorrà, un estranger legalment resident o un no-resident que es troba a Andorra i no pot ser extradit per raó de la seva nacionalitat.

d) Els convenis i les infraccions a què es refereixen els paràgrafs anteriors són els següents:

- Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació i els abusos sexuals, fet a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, relatiu a les infraccions contra la llibertat sexual dels infants.

- Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, relatiu a les infraccions contra la integritat, la llibertat, la llibertat sexual de les dones i les relacions familiars."

Article 2. *Modificació de l'apartat 7 de l'article 30*

Es modifica l'apartat 7 de l'article 30 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"7. La reincidència. Hi ha reincidència quan, en el moment de cometre el delicte, el culpable hagi estat condemnat per sentència ferma per un delicte que tingui assenyalada una pena igual o superior, o per diversos delictes encara que tinguin assenyalada una pena inferior. En tot cas només generen reincidència els delictes compresos en el mateix títol i que siguin de la mateixa naturalesa. No es tenen en compte els antecedents penals quan es donen les condicions legalment establertes per a la rehabilitació del reu.

En els delictes de tràfic de drogues, de segrest, de venda il·legal d'armes, els relatius a la prostitució, els de terrorisme, de falsificació de moneda, de blanqueig de diners i tots els delictes comesos en forma de criminalitat organitzada, i en els esmentats a la lletra *d* de l'apartat 6 de l'article 8, els antecedents per condemna a l'estranger per fets constitutius dels mateixos delictes previstos en aquest Codi s'han d'equiparar als antecedents nacionals per a l'aplicació d'aquesta circumstància."

Article 3. *Modificació de l'article 38*

Es modifica l'article 38 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 38. *Penes complementàries per als delictes*

1. En els delictes majors el tribunal pot imposar la pena complementària d'expulsió temporal o definitiva de la persona condemnada de nacionalitat estrangera.

En els delictes majors i menors el tribunal pot imposar la pena complementària de privació temporal o definitiva del permís d'arma, de la llicència de caça o pesca i/o la de treballs en benefici de la comunitat, fins a un màxim de dos anys si es tracta d'un delicte major i d'un any si es tracta d'un delicte menor.

2. En els supòsits que tinguin relació amb el delicte comès el tribunal pot imposar, per un termini no superior a deu anys en cas de delicte major o a 3 anys en cas de delicte menor o per un termini no superior al de la més greu de les penes principals imposades si fossin de major durada, una o diverses de les penes següents:

a) Inhabilitació per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.

b) Suspensió per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.

c) Privació del permís de conduir.

d) Prohibició d'emetre xecs o d'utilitzar targetes de crèdit.

e) Prohibició de contractar amb les administracions públiques.

3. En els delictes contra la vida, la integritat física i moral, la llibertat sexual, i en els delictes d'amenaces, atenent les relacions entre el culpable i la víctima i la necessitat de protecció de la víctima o de tercers, el tribunal pot imposar la pena complementària de prohibició de contactar amb la víctima, fins a un màxim de dotze anys en cas de delicte major i de sis anys en cas de delicte menor.

4. En els delictes majors i menors que no tinguin prevista com a principal la pena de multa, el tribunal pot imposar la pena complementària de multa, sempre que tingui relació amb el delicte comès, amb els límits següents:

a) En cas de delicte major, fins a 150.000 euros o fins al doble del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o benefici obtingut o que respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió del delicte, si era superior.

b) En cas de delicte menor, fins a 30.000 euros o fins al tant del valor de la cosa sostreta, del dany causat, del perjudici ocasionat o del benefici obtingut, o que respectivament es pretenia sostreure, ocasionar o obtenir amb la comissió del delicte, si era superior."

Article 4. *Modificació de l'article 49*

Es modifica l'article 49 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 49. *Treballs en benefici de la comunitat*

La pena de treballs en benefici de la comunitat consisteix en la prestació no retribuïda de serveis d'utilitat pública a favor de l'Estat, d'altres entitats públiques, d'associacions o de fundacions. En tot cas requereix el consentiment previ del condemnat.

El tribunal ha de fixar el tipus i les condicions de treball tenint en compte que la seva finalitat és la reinserció social del condemnat i no la satisfacció d'interessos econòmics.

La durada diària ha de ser de dos a vuit hores. No obstant això, si el condemnat realitza una activitat professional o laboral remunerada, el règim dels períodes de treball ha de ser fixat pel tribunal de manera que no perjudiqui la jornada laboral del condemnat ni excedeixi del màxim d'hores extraordinàries legalment permeses.

Els condemnats han de ser donats d'alta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i els és aplicable la normativa en matèria de seguretat i salut en el treball."

Article 5. *Modificació de l'apartat 1 lletra d de l'article 71*

Es modifica l'apartat 1 lletra *d* de l'article 71 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"d) Multa a la societat, l'associació o la fundació, en el cas de comissió de delictes contra la llibertat sexual, contra l'ordre socioeconòmic, la seguretat en el tràfic jurídic, de corrupció, tràfic d'influències, terrorisme i finançament del terrorisme i blanqueig de diners o valors, de fins a 300.000 euros, o fins al quàdruple del benefici obtingut o que es pretenia obtenir amb la comissió del delicte, si era superior. El tribunal determina l'extensió de la multa d'acord amb la gravetat de la infracció, el patrimoni de la societat, l'associació o la fundació i l'impacte sobre els proveïdors i els drets dels treballadors."

Article 6. *Modificació de l'article 114*

Es modifica l'article 114 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 114. *Maltractaments en l'àmbit domèstic*

1. El qui exerceixi violència física o psíquica sobre el qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o la persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga o sobre els ascendents, descendents, germans propis o d'aquesta persona, o qualsevol altra persona subjecta a la guarda de l'un o l'altre, o amb la qual convisqui, ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.

2. La pena ha de ser de presó de tres mesos a tres anys quan es doni una de les circumstàncies previstes al punt 2 de l'article 113, sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu causat."

Article 7. *Creació de l'article 139 bis*

Es crea un nou article 139 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 139 bis. *Assetjament*

El qui, amb la intenció d'instil·lar a una persona un sentiment de por per la seva seguretat, adopta de manera repetida i regular, directament o indirectament, un comportament amenaçador envers ella o les persones del seu entorn ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest.

La pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior quan la conducta s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat."

Article 8. *Modificació de l'article 143 bis*

Es modifica l'article 143 bis de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 143 bis. *Circumstància agreujant*

En els delictes previstos en aquest capítol constitueix circumstància agreujant el fet que la víctima sigui una de les persones definides a l'article 114 o que la víctima sigui un menor d'edat o s'hagi comès el delicte en la seva presència."

Article 9. *Modificació de l'apartat 1 lletra b de l'article 146*

Es modifica l'apartat 1 lletra *b* de l'article 146 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"b) Que el culpable convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o sigui una persona que exerceix, de fet o de dret, autoritat familiar sobre ella."

Article 10. *Modificació de l'article 147*

Es modifica l'article 147 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 147. *Actes sexuals sense consentiment*

1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona menor de catorze anys o privada de sentit, inconscient o incapaç d'oposar resistència, o amb abús de la seva incapacitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Quan el fet consisteixi en accés carnal per via vaginal, anal o oral o en introducció d'objectes o membres corporals per una de les dos primeres vies, ha de ser castigat amb pena de presó de tres a deu anys.

3. Si l'autor conviu o és ascendent, descendent o germà de la víctima o és una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella, o si la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia o situació, la pena ha de ser de dos a set anys de presó en el supòsit de l'apartat primer i de sis a quinze anys de presó en el de l'apartat segon.

4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 del present article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Article 11. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 148*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 148 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona de més de catorze i menys de divuit anys d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, amb abús de confiança o de situació de necessitat o dependència ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys."

Article 12. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 149*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 149 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui realitza un comportament sexual amb una persona major d'edat amb prevalença d'autoritat, de superioritat, amb abús de confiança o de situació de necessitat o dependència, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o d'arrest."

Article 13. *Creació de l'article 149 bis*

Es crea un nou article 149 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 149 bis. *Assetjament sexual*

El qui adopta un comportament de caràcter sexual, verbal, no verbal o físic, envers una persona, no desitjat per aquesta persona, que tingui per finalitat o per efecte la violació de la seva dignitat, en particular quan aquest comportament crea un entorn intimidant, hostil, degradant, humiliant o ofensiu, ha de ser castigat amb pena d'arrest."

Article 14. *Modificació de l'article 151*

Es modifica l'article 151 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 151. *Afavoriment de la prostitució*

1. El qui recluti per a la prostitució, promogui, faciliti o afavoreixi la prostitució d'altri ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de dos a cinc anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

3. Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista es pot augmentar en la meitat.

4. La temptativa és punible en tots els casos. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Article 15. *Modificació de l'article 152*

Es modifica l'article 152 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 152. *Proxenetisme*

1. El qui, mitjançant violència o intimidació, o amb abús d'autoritat, de superioritat, de confiança, de situació de necessitat o dependència, o amb engany suficient, determini algú a prostituir-se o a continuar-ho fent ha de ser castigat amb pena de presó de dos a cinc anys.

La temptativa és punible.

2. Si es tracta de prostitució infantil o la víctima és una persona vulnerable per raó de malaltia o deficiència física o psíquica, s'ha d'imposar pena de presó de tres a deu anys. Si el fet és comès pels titulars de la pàtria potestat o tutela, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat, el límit màxim de la pena prevista pot ser augmentat en la meitat.

La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada."

Article 16. ***Creació de l'article 154 bis***

Es crea un nou article 154 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 154 bis. *Concepte de prostitució infantil*

Als efectes d'aquest capítol s'entén per prostitució infantil el fet d'utilitzar una persona menor d'edat amb la finalitat de realitzar activitats sexuals, oferint o prometent diners o qualsevol altra forma de remuneració, de pagament o d'avantatge, tant si la remuneració, el pagament o la promesa es fa al mateix menor com a un tercer."

Article 17. ***Modificació de l'article 155***

Es modifica l'article 155 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 155. *Utilització de menors i incapaços per a la pornografia*

1. Qui capti imatges d'un menor d'edat o d'un incapaç amb la intenció de produir material pornogràfic ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

2. Qui recluti, utilitzi un menor o un incapaç amb finalitats pornogràfiques o exhibicionistes o n'afavoreixi la participació, i qui produeixi, adquireixi, vengui, importi, exporti, distribueixi, difongui, cedeixi o exhibeixi per qualsevol mitjà material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.

La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de 14 anys amb la finalitat de cometre la infracció descrita a l'apartat 1 d'aquest article es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.

3. Qui ofereixi, posseeixi, procuri per a ell o per a un altre, o accedeixi a través de qualsevol tecnologia de la comunicació o la informació a material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

La temptativa és punible.

4. Qui assisteixi a espectacles pornogràfics on actuï un menor o un incapaç ha de ser condemnat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys.

5. Quan el culpable de qualsevol de les infraccions previstes en aquest article obtingui un profit econòmic, a més de les penes previstes s'ha d'imposar multa d'un import màxim de 30.000 euros."

Article 18. ***Modificació de l'apartat 1 de l'article 157***

Es modifica l'apartat 1 de l'article 157 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"1. El qui directament vengui, difongui o exhibeixi material pornogràfic a menors d'edat o incapaços amb abús de la seva incapacitat ha de ser castigat amb pena de presó d'una durada màxima de dos anys i multa de fins a 6.000 euros o del tant al doble del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.

La temptativa és punible."

Article 19. ***Modificació de l'article 158***

Es modifica l'article 158 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 158. *Circumstàncies especials modificatives de la responsabilitat*

1. Sense perjudici d'allò que disposa el segon paràgraf de l'article 56, són circumstàncies agreujants especials en relació amb les conductes descrites en aquest títol:

a) Que la infracció hagi comportat un greu atemptat a la salut física o mental de la víctima.

b) Que la infracció hagi estat precedida o acompanyada de maltractaments o violència física o psíquica greu.

c) Ser la víctima especialment vulnerable per raó de la seva edat, malaltia, incapacitat o situació. En tot cas es considera que la víctima és especialment vulnerable per raó de la seva edat quan tingui una edat inferior a catorze anys.

d) Que el culpable sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga, convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una

persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella.

e) Que la conducta s'hagi realitzat amb abús o prevalença d'autoritat, de superioritat, de confiança o de situació de necessitat o dependència.

f) Executar el fet en grup, concorrent-hi dos o més persones.

g) Si la infracció és comesa en el marc d'un grup organitzat.

h) La reincidència.

2. En els delictes d'agressió i d'abús sexual el perdó de l'ofès no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal."

Article 20. *Modificació del capítol tercer del títol VIII del llibre segon*

Es modifica el títol del capítol tercer del títol VIII del llibre segon de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Capítol tercer. *Bigàmia i matrimoni no consentit*"

Article 21. *Creació de l'article 171 bis*

Es crea un nou article 171 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 171 bis. *Matrimoni no consentit*

El qui forci una persona a contraure matrimoni contra o sense la seva voluntat ha de ser castigat amb pena de presó fins a dos anys.

La temptativa és punible. A aquests efectes, s'entén per temptativa el fet de provocar engany en una persona amb la finalitat de treure-la de l'Estat on resideix i amb la intenció de forçar-la a contraure matrimoni.

És circumstància agreujant el fet que el culpable sigui o hagi estat cònjuge o persona amb la qual mantingui o hagi mantingut una relació anàloga, convisqui o sigui ascendent, descendent o germà de la víctima o que sigui una persona que exerceix de fet o de dret autoritat familiar sobre ella."

Article 22. *Modificació de l'article 182*

Es crea un nou apartat a l'article 182 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 182. *Descobriment de secrets*

1. El qui per descobrir la intimitat d'un altre sense el seu consentiment s'apoderi de papers, cartes o altres documents qualssevol o efectes personals ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

La temptativa és punible.

2. El qui amb la mateixa finalitat, per qualsevol mitjà o procediment i infringint les mesures de seguretat destinades a impedir-ho, accedeixi sense autorització a tot o part d'un sistema informàtic ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible."

Article 23. *Modificació de l'article 214*

Es modifica l'article 214 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 214. *Apropiació privilegiada*

El qui, amb ànim de lucre, s'apropia d'una cosa moble aliena perduda, o de propietari desconegut, o que posseeix per error propi o del trametent, ha de ser castigat amb pena de multa fins al triple del valor de la cosa apropiada, si aquest valor és superior a 3.000 euros.

Si es tracta de coses de valor històric, artístic o cultural, o de significació especial per al desenvolupament científic o tecnològic, la pena ha de ser de presó fins a dos anys o d'arrest."

Article 24. *Modificació de l'article 226*

Es modifica l'article 226 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 226. *Temptativa*

1. La temptativa dels delictes compresos en aquest capítol és punible.

2. Es considera temptativa la venda, la distribució, la difusió o qualsevol altra forma de posada a disposició de contrasenyes, codis d'accés o dades informàtiques similars que permetin accedir en tot o en part a un sistema informàtic amb intenció de ser utilitzats per a la comissió d'un delicte de danys informàtics o un delicte de descobriment i revelació de secrets."

Article 25. *Supressió de l'article 242*

Queda derogat i sense contingut l'article 242 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 26. *Modificació de l'article 243*

Es modifica l'article 243 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 243. *Ús fraudulent de targeta de crèdit*

1. El qui faci ús, sense autorització, d'una targeta de crèdit o de dèbit per un valor superior a 3.000 euros ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

2. El qui faci ús, sense autorització, d'una targeta de crèdit o de dèbit per un valor no superior a 3.000

euros ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any o arrest.

3. Als supòsits anteriors hi és aplicable l'excusa absolutòria en cas de parentiu de l'article 227.

4. El tribunal pot condemnar, quan sigui el cas, a la indemnització del perjudici causat amb l'ús indegut de la targeta, tret que opti perquè aquesta qüestió sigui resolta pels tribunals civils."

Article 27. *Creació de l'article 247 bis*

Es crea un nou article a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 247 bis. *Ús d'informació privilegiada*

Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada, utilitzi o reveli a tercers no autoritzats a conèixer-la informació privilegiada relativa a instruments financers a la qual hagi tingut accés en l'exercici o per raó de la seva professió o el seu càrrec, tot obtenint un benefici igual o superior a 600.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles."

Article 28. *Creació de l'article 247 ter*

S'afegeix un article 247 ter a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 247 ter. *Manipulació de mercat*

Qui intencionadament, de forma directa o mitjançant persona interposada i de manera il·lícita, realitzi operacions o difongui rumors o informacions falses o enganyoses, que puguin proporcionar indicis falsos o enganyosos sobre l'oferta, la demanda o el preu d'instruments financers, o realitzi operacions que assegurin el preu d'aquests instruments en nivells anormals o artificials, tot obtenint un benefici igual o superior a 300.000 euros o causant un perjudici per idèntica quantitat, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys, multa fins al doble del benefici obtingut o del perjudici ocasionat i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis anys.

La temptativa, la provocació i la conspiració són punibles."

Article 29. *Modificació de l'article 284*

Es modifica l'article 284 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 284. *Tipus privilegiats*

1. El consum, la introducció o la possessió de droga tòxica per al consum propi s'ha de castigar amb pena de presó fins a un any o d'arrest. El tribunal pot imposar, a més, pena de multa fins a 1.200 euros.

2. Quan el consum es faci en local públic la pena ha de ser de presó fins a dos anys i multa fins a 1.800 euros.

3. El qui ven o proporciona il·lícitament a una persona major d'edat una petita quantitat de droga tòxica ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys. Si es tracta de cànnabis o una altra droga de toxicitat similar la pena imposable és de presó fins a un any o d'arrest.

S'exceptua la cessió a una sola persona per al consum conjunt amb aquesta, que ha de ser castigada amb la pena prevista a l'apartat anterior. Si es tracta de cànnabis o una altra droga de toxicitat similar la pena imposable és la prevista a l'apartat segon de l'article 500.

4. La temptativa és punible."

Article 30. *Modificació de l'article 340*

Es modifica l'article 340 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 340. *Delicte contra els sentiments envers els difunts*

El qui profani o ultratgi una sepultura, un cadàver o les seves restes, les cendres o l'urna funerària o l'espai que serveixi per a la mateixa finalitat, ha de ser castigat amb pena de presó fins a un any."

Article 31. *Modificació de l'article 409*

Es modifica l'article 409 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 409. *Blanqueig de diners o valors*

1. Qui converteixi o transmeti diners, béns o valors que provinguin de qualsevol activitat delictiva que tingui assenyalada una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos, o de qualsevol delicte relatiu a la prostitució, a la propietat intel·lectual i industrial, a l'ús d'informació privilegiada, a la manipulació de mercat, al tràfic de persones per a la seva explotació laboral, al tràfic il·legal de drogues tòxiques, al medi ambient i els recursos naturals, a les associacions il·lícites, a la concussió i a les exaccions il·legals, a la corrupció i el

tràfic d'influències o a la falsedat de document, coneixent-ne la procedència, amb el propòsit d'ocultar o dissimular el seu origen il·lícit o d'ajudar qualsevol persona que hagi participat en la comissió del delicte a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a cinc anys i multa fins al triple del seu valor.

2. Qui per imprudència greu realitzi les conductes descrites al paràgraf anterior ha de ser castigat amb pena de fins a un any de presó.

3. Amb les mateixes penes que estableix l'apartat 1 ha de ser castigat qui intencionadament:

a) adquireixi, posseeixi o utilitzi diners, béns o valors sabent, en el moment de rebre'ls, que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ;

b) oculti o encobreixi la veritable naturalesa, origen, ubicació, moviment o propietat de diners, béns o valors, o dels drets legítims sobre aquests, sabent que són producte d'algun dels delictes expressats en l'apartat anterior, sense haver participat en la comissió d'aquell delicte previ.

4. La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles."

Article 32. *Modificació de l'article 430*

Es modifica l'article 430 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 430. *Concepte de moneda*

Als efectes d'aquesta secció es considera moneda:

1. La moneda metàl·lica i el paper moneda de curs legal al Principat d'Andorra o a qualsevol altre país estranger.

2. També han de ser considerats moneda la moneda metàl·lica i el paper moneda que encara no han estat emesos però estan destinats a la circulació i són moneda de curs legal.

3. També ha de ser considerat moneda l'instrument de pagament, entès com tot instrument material, exceptuada la moneda de curs legal, que per la seva natura específica permeti, per ell mateix o junt amb un altre instrument, al titular o l'usuari trametre diners o un valor monetari i que es trobi protegit contra les imitacions o la utilització fraudulenta, per mitjà del tipus de paper o d'impressió, el disseny, un codi, una signatura o qualsevol altre element adreçat a impedir o dificultar la seva falsificació, imitació o ús fraudulent."

Article 33. *Modificació de l'article 431*

Es modifica l'article 431 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 431. *Creació i posada en circulació de moneda inautèntica*

1. Ha de ser castigat amb pena de presó d'un a vuit anys i amb multa fins al triple del valor aparent de la moneda:

a) Qui confeccioni moneda inautèntica. A l'efecte d'aquesta secció es considera també moneda inautèntica la fabricada en instal·lacions o amb materials lícits, però sense les degudes autoritzacions.

b) Qui alteri moneda ja emesa variant el seu valor aparent o fent desaparèixer els signes d'inutilització.

La temptativa és punible.

2. Qui, amb coneixement de la seva inautenticitat, posi la moneda en circulació ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys i amb multa fins al triple del valor aparent de la moneda.

La temptativa és punible.

3. Ha de ser castigat amb pena de tres mesos a tres anys de presó i amb multa fins al doble del valor aparent de la moneda el qui, sense haver participat en les conductes descrites als apartats primer i segon, rebi, es procuri, importi, exporti, transporti, trameti o posseeixi moneda coneixent-ne la inautenticitat, amb la finalitat de posar-la o que sigui posada en circulació.

4. Qui realitzi alguna de les conductes previstes als apartats anteriors ha de ser castigat, en el cas de l'apartat primer, amb pena de presó de tres a dotze anys i multa fins al sèxtuple del valor aparent de la moneda; en el cas de l'apartat segon, amb pena de presó de tres a vuit anys i multa fins al sèxtuple del valor aparent de la moneda, i en el cas de l'apartat tercer, amb pena de presó de dos a cinc anys i multa fins al quíntuple del valor aparent de la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan l'autor pertanyi a una organització dedicada a la creació o a la posada en circulació de moneda alterada.

b) Quan es dediqui habitualment a aquestes activitats.

c) Quan la quantitat de moneda inautèntica sigui suficient per desestabilitzar el sistema econòmic del país.

5. Qui, havent rebut moneda falsa sense tenir-ne coneixement, la posi en circulació després de conèixer la seva inautenticitat, ha de ser castigat amb arrest i multa fins al doble del valor aparent de

la moneda, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que es tracti d'una quantitat superior a 600 euros.

b) Que s'actuï en grup."

Article 34. *Modificació de l'article 432*

Es modifica l'article 432 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 432. *Actes preparatoris punibles*

La fabricació, la cessió, la venda o la possessió d'instruments, materials, substàncies, màquines, programes d'ordinador, aparells o altres estris, específicament adreçats a la confecció de moneda inautèntica o a l'alteració de moneda ja emesa, ha de ser castigada amb pena de presó fins a dos anys sempre que se'n pugui derivar un perill per al tràfic monetari."

Article 35. *Modificació de l'article 476*

Es modifica l'article 476 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 476. *Maltractament i lesions doloses*

1. Qui maltracti corporalment de manera lleu o agredeixi físicament una persona ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 6.000 euros.

2. Amb la mateixa pena ha de ser castigat qui produeixi a una persona una lesió no definida com a delicte per aquest Codi.

3. La temptativa és punible."

Article 36. *Modificació de l'article 478*

Es modifica l'article 478 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 478. *Coaccions i amenaces lleus*

1. El qui causi a una persona una coacció de caràcter lleu ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

2. El qui, fora dels supòsits previstos com a delicte en aquest Codi, amenaci una persona de causar un mal constitutiu de delicte menor o contravenció penal, o esgrimeixi armes o instruments perillosos en una baralla, ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

3. El qui faci trucades telefòniques, enviï correus electrònics o de missatgeria electrònica, de manera reiterada amb la finalitat de causar neguit, ansietat o temor a una persona ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros."

Article 37. *Modificació de l'article 479*

Es modifica l'article 479 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 479. *Difamació lleu*

Qui cometi difamació contra una persona sense atemptar greument contra la seva autoestima o la seva reputació ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

Per a la persecució de la difamació cal, en tot cas, querella de la persona ofesa pel delicte o del representant legal. Són, a més, aplicables a aquestes contravencions penals les disposicions previstes en els articles 174 a 181 d'aquest Codi."

Article 38. *Modificació de l'article 482*

Es modifica l'article 482 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 482. *Defraudacions*

1. El qui comet estafa o l'estafa privilegiada de l'article 211 per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins al doble del perjudici patrimonial ocasionat.

2. De la mateixa manera ha de ser castigat el qui comet estafa informàtica per valor no superior a 600 euros.

3. El qui comet defraudació en l'ús de fluids o de sistemes de telecomunicació per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena de multa fins al doble del perjudici causat.

4. El qui cometi apropiació indeguda o administració deslleial per valor no superior a 600 euros ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa de fins al doble del valor de la cosa o del perjudici ocasionat.

5. La temptativa és punible."

Article 39. *Supressió de l'article 485*

Queda derogat i sense contingut l'article 485 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 40. *Supressió de l'article 487*

Queda derogat i sense contingut l'article 487 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 41. *Supressió de l'article 488*

Queda derogat i sense contingut l'article 488 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal.

Article 42. *Modificació de l'article 499*

Es modifica l'article 499 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 499. *Consum individual, possessió, cultiu o introducció de droga tòxica per al consum propi*

El consum individual o el cultiu, la introducció o la possessió de cànnabis o una droga de toxicitat similar per al consum propi han de ser castigats amb pena d'arrest o multa fins a 600 euros."

Article 43. *Modificació de l'article 501*

Es modifica l'article 499 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 501. *Abandó de xeringues o objectes perillosos*

El qui abandoni en llocs públics xeringues o altres objectes perillosos, de manera que puguin provocar contagi de malalties o altres danys a les persones, ha de ser castigat amb pena de treballs en benefici de la comunitat o multa fins a 600 euros."

Article 44. *Modificació de l'article 511*

Es modifica l'article 511 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 511. *Abús de part*

1. El qui, sense incórrer en el delicte previst a la lletra *b* del punt 1 de l'article 209, demandi civilment una persona física o jurídica fingint desconèixer-ne el domicili amb el propòsit de col·locar-la en estat d'indefensió ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

2. Si el responsable és advocat o procurador, s'ha d'imposar, endemés, la pena de suspensió per a l'exercici de l'ofici o el càrrec fins a sis mesos."

Article 45. *Modificació de l'article 514*

Es modifica l'article 514 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 514. *Jocs il·legals*

El qui organitzi o participi en jocs il·legals ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa fins a 3.000 euros.

La temptativa és punible."

Article 46. *Modificació de l'article 515*

Es modifica l'article 515 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

"Article 515. *Perseguibilitat*

Les contravencions penals previstes en l'article 477 i totes les del títol II són solament perseguibles amb denúncia prèvia de la part ofesa o del representant legal."

Disposició derogatòria

Queda derogada la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer.

Disposició final primera

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, que queden redactades com segueix:

1. L'article 51 queda redactat com segueix:

"Article 51. *Procediment sancionador*

1. El procediment sancionador es tramita d'acord amb el que disposa la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre del 1997.

2. L'exercici de la potestat sancionadora a què es refereix aquest capítol és independent de l'eventual concurrència de delictes o contravencions penals.

No obstant això, quan s'estigui tramitant un procés penal on s'aprecii identitat de subjectes i fets, el procediment sancionador queda suspès respecte dels mateixos subjectes i fets fins que recaigui pronunciament ferm de l'autoritat judicial.

3. Un cop reprès el procediment sancionador, no es poden sancionar pecuniàriament conformement a aquest capítol les conductes que ho hagin estat penalment quan s'aprecii identitat de subjectes i fets."

2. La disposició transitòria queda redactada com segueix:

"Disposició transitòria

Les obligacions establertes en els articles 46 i 47 del capítol quart són aplicables al cap de tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei."

Disposició final segona

Es delega el Govern perquè, en el termini màxim de tres mesos des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text corresponent que reculli la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal incloent-hi totes les modificacions aportades fins avui.

Així mateix, es delega el Govern perquè, en el termini màxim d'un mes des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text corresponent que reculli la

Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera incloent-hi totes les modificacions aportades fins avui.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, es tramet al M.I. Sr. Síndic General, als efectes escaients.

Sofia Garrallà Tomàs
Vicepresidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

Sílvia Riva González
Presidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.1 Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

Edicte

Per acord de la Sindicatura de data 30 de setembre del 2013, es procedeix a la publicació de l'Acord de la Sindicatura pel qual es regulen els fitxers de dades personals "comunicacions del Consell General", "recursos humans del Consell General" i "videovigilància del Consell General"

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 de setembre del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Acord de la Sindicatura pel qual es regulen els fitxers de dades personals "comunicacions del Consell General", "recursos humans del Consell General" i "videovigilància del Consell General".

L'article 30 de la Llei qualificada 15/2003, del 18 de desembre, de protecció de dades personals, estableix, entre d'altres, que la creació, modificació o supressió de fitxers de naturalesa pública s'ha de dur a terme mitjançant una norma de creació, que ha de ser aprovada per l'entitat pública responsable del seu tractament, i que ha de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra abans de la creació, la modificació o la supressió del fitxer.

Per fer efectiu el mandat legal anteriorment esmentat, i alhora garantir els drets fonamentals de les persones en el tractament de les seves dades de caràcter personal, la Sindicatura, com a òrgan rector del Consell General, en la reunió del 30 de setembre del 2013, aprova la corresponent norma de creació i acorda la publicació dels fitxers de dades personals que es descriuen a l'annex.

Article 1

Es creen els fitxers de dades personals denominats "comunicacions del Consell General", "recursos humans del Consell General" i "videovigilància del Consell General", amb les característiques que es descriuen en l'annex d'aquesta norma, i que estan subjectes a tots els efectes a la Llei qualificada 15/2003, del 18 de desembre, de protecció de dades personals.

Article 2

Per als fitxers que es creen, es regula el tractament i se n'estableixen a l'annex la denominació, la finalitat del tractament del fitxer, les fonts de les quals s'obtindran les dades de caràcter personal, la tipologia de dades que contindrà el fitxer, les comunicacions internacionals de dades que es preveu efectuar, la identificació d'altres entitats de naturalesa pública amb les quals es preveu intercanviar dades personals als efectes de la gestió del fitxer, la identificació dels òrgans responsables del fitxer i dels òrgans davant els quals es podran exercir els drets d'accés, de rectificació, de supressió i d'oposició, una descripció genèrica de les mesures tècniques i d'organització que s'apliquin al tractament del fitxer, d'acord amb l'article 12 de la Llei qualificada 15/2003, del 18 de desembre, de protecció de dades personals i, finalment, la persona responsable del fitxer de dades personals.

Article 3

Les persones interessades poden exercir els seus drets d'accés, de rectificació, de supressió i d'oposició, quan sigui procedent, davant del Consell General que, per a cada fitxer, es concreta en l'annex d'aquesta norma de creació.

Disposició final

Aquesta norma entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Casa de la Vall, 30 de setembre del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Annex

Denominació: Fitxer de comunicacions del Consell General.

- Finalitat del fitxer: enviar periòdicament les publicacions i/o comunicacions del Consell General.

- Fonts d'obtenció de les dades de caràcter personal: el mateix interessat.

- Tipologia de dades: nom, cognoms, càrrec, organisme, telèfon, adreça electrònica, adreça física.

- Comunicacions internacionals de dades que es preveu efectuar: no es preveu.

- Altres entitats de naturalesa pública amb les quals es preveu intercanviar dades personals: no es preveu.

- Identificació dels òrgans responsables del fitxer i dels òrgans davant els quals es podran exercir els drets d'accés, rectificació, supressió i oposició: Secretaria General del Consell General.

- Descripció genèrica de les mesures de seguretat tècniques i d'organització que s'apliquin al tractament del fitxer: Tractament informàtic automatitzat mitjançant una base de dades d'accés restringit.

Denominació: Fitxer de recursos humans del Consell General.

- Finalitat del fitxer: gestió de nòmines, gestions amb la CASS, baixes i altes, formació, control de vacances, control horari.

- Fonts d'obtenció de les dades de caràcter personal: el mateix interessat.

- Tipologia de dades: nom, cognoms, sexe, nacionalitat, data de naixement, estat civil, infants a càrrec, telèfon, adreça electrònica, adreça física, número de cotitzant, calendari de vacances, salaris i cotitzacions, dades bancàries, data entrada i sortida en servei, estatut personal, excedències, altes i baixes laborals.

- Comunicacions internacionals de dades que es preveu efectuar: no es preveu.

- Altres entitats de naturalesa pública amb les quals es preveu intercanviar dades personals: CASS.

- Identificació dels òrgans responsables del fitxer i dels òrgans davant els quals es podran exercir els drets d'accés, rectificació, supressió i oposició: Secretaria General del Consell General.

- Descripció genèrica de les mesures de seguretat tècniques i d'organització que s'apliquin al tractament del fitxer: Tractament informàtic automatitzat mitjançant una base de dades d'accés restringit.

Denominació: Fitxer de videovigilància del Consell General.

- Finalitat del fitxer: vigilància i seguretat.

- Fonts d'obtenció de les dades de caràcter personal: circuits de vigilància instal·lats al Consell General.

- Tipologia de dades: arxius audiovisuals.

- Comunicacions internacionals de dades que es preveu efectuar: no es preveu.

- Altres entitats de naturalesa pública amb les quals es preveu intercanviar dades personals: Serveis de policia i de bombers.

- Identificació dels òrgans responsables del fitxer i dels òrgans davant els quals es podran exercir els drets d'accés, rectificació, supressió i oposició: Secretaria General del Consell General.

- Descripció genèrica de les mesures de seguretat tècniques i d'organització que s'apliquin al tractament del fitxer: Tractament informàtic automatitzat mitjançant una base de dades d'accés restringit.

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877